

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1959

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 15ον

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1959

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβηττοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διευθύνσεις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' "Ιστρία 22

Διευθύνσεις Τυπογραφείου: 'Α/φών Γ. ΡΟΔΗ — ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 — 'Αθήναι

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1,50 — 'Ετησία συνδρομή έσωτ. Δρχ. 12, έξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

'Η Συντακτικὴ 'Επιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὅποια δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—CONTENTS

Ο Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας πρὸς τοὺς Ἑλληνας Ἐρυθροσταυρίτας, β) Ἡ 28ῃ Ὀκτωβρίου, Ε. Π. Φωτιάδου..... σελ.	1	The Minister of Education to the Greek Juniors b) The 28th of October by E. P. Phodiadis..... Page	1
Ξεφυλλίζοντας τὴν ἱστορίαν, β) Τὰ Νιάτα, (ποίημα) Κ. Παλαμά..... »	2	Through our history b) Youth (poem) by C. Palamas..... »	2
XXV Συμβούλιον τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ε.Σ. »	3-7	XXV R. C., Council of the Board of Governors..... »	3-7
'Εκατονταετηρίς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ..... »	8-9	Celebration of R. C. Centenary..... »	8-9
Τὸ Ἀρχαῖο Θέατρο τῆς Ἐπιδάυρου, Μελ. Νικολαΐδου..... »	10	The ancient theatre in Epidavros by M. Nicolaides..... »	10
'Η ἐξερεύνησις τῶν ἀβύσσων, Ν. Γ. Δημητροκάλλη..... »	11	Exploration of Abyss by N. Demetrocalis..... »	11
Φωτογραφία Δράσεως..... »	12-13	Activity in Pictures..... »	12-13
Εὐδοξὸς ὁ Κνίδιος, Ε. Σταμάτη, β) Καλὴ Καρδιά (ποίημα), Μ. Στασινοπούλου, γ) Νεκρολογία: Γ. Μίνδλερ..... »	14	Eudoxos the Cnidian by E. Stamatis b) Kind heart (poem) by M. Stasinopoulos, c) Obituary: George Mindler..... »	14
Αἱ ἡλιακαὶ ἐκλείψεις, Φ. Καραπίπρη, β) Ὑπνος..... »	15	Solar eclipses by F. Karapiperis, b) Sleep..... »	15
Νάξος, Π. Καλονάρου..... »	16	The island of Naxos by P. Kalonaros..... »	16
Τὸ μυστηριώδες δάσος Ἰουλ. Βέρν..... »	17	The mysterious forest by J. Vernes..... »	17
Ραντάρ εἰς τὴν Τροχαίαν, Γ. Παππά..... »	18	Radar at the traffic by G. Papas..... »	18
'Ο Σοφὸς Γέροντας, Γλ. Πρωτοπαπᾶ..... »	19	The wise old man by Gl. Protopoulos..... »	19
'Ο Δισκοβόλος Κουνάδης, Σπ. Αἰδωνίτη..... »	20	Kounadis, the thrower of discus by Sp. Avlonitis..... »	20
'Αληθινὴ Ἱστορία, Ν. Δημητριάδου, β) Κάστανα, γ) Ἀξιέπαινοι Παιδικαὶ πράξεις..... »	21	True story by N. Dimitriadou, b) chest-nut, c) Praiseworthy acts of children..... »	21
Μακρυὰ ἀπὸ τῆς σιᾶς, β) Το κοτέτσι, Ε. Ἀνάση..... »	22	How to prevent accidents—far from the stair cases, b) Hen's house by E. Anassis..... »	22
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν..... »	23	Greek J. R. movement..... »	23
Μαθητικὴ συνεργασία..... »	24	Pupils contribution..... »	24
Καὶ τώρα Σχολεῖο, Ἀντ. Χ..... »	25	And now to school by Ant. X..... »	25
Ἐξώφυλλο: Ἐρρίκος Ντυνάν		Front-cover: Henry Dunant	
'Εσωτερικὴ ἐξωφύλλου: Τὸ Γένος (ποίημα) Μ. Ἀργυροπούλου		Inside front-cover Generation, poem by M. Argyropoulos	
'Οπισθόφυλλον: «Ο Χ Ι» Στίχοι Α. Παπαδήμα		Back-cover: 28th of October Verses by L. Papadimas	
Μουσικὴ: Α. Παναγιωτοπούλου		Music by A. Panagiotopoulos	

Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΓΕΝΟΣ

Στ' ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πατρίδας,
Τὸ τάμα μὲν τὸ μόνον, ἢ θέλησά τοις.
Καὶ στὸ κορμὶ γερός καὶ ἀνδρειωμένος.
Ψυχὴ θὰ κρύβω ὠραία. Τὴν ψυχὴ τοις.

'Ο Νόμος γιὰ τὰ μὲ προσκνητάρει,
καὶ σὴν Πατρίδα ἐγὼ σφυγτὴ θυσία,
Γιὰ νὰ ξαναλιασθῇ καὶ ξαναπαρῇ
τοῦ Ἀπόλλωνα τὴν πρώτη τὴ μαγεία.

Στὸ φίλο, στὸ δικό, σὴν Πολιτεία,
χρήσιμος πάντα ἐγώ. Καὶ σὲ κανένα
ποτέ κακὸ καὶ ἐνδίκαι καὶ βία.
σάμπως κακὸ δὲν θέλω καὶ γιὰ μένα.

Γιὰ τὴν Ἀλήθεια καὶ τὸ Δίκιο στύλος,
καὶ ἀντίμαχος στὸ ἄδικο καὶ τὸ ψέμμα.
Καὶ πάντα τίμιος, εἴτ' ἐχθρός ἢ φίλος,
γιατὶ καὶ ὁ ἐχθρός ἐνός Θεοῦ εἶναι θρέμμα.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς τοὺς Ἑλληνας Ἐρυθροσταυρίτας
ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Σχολικοῦ ἔτους

Εἶμαι εὐτυχής, διότι μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους 1959-60, ἡ ὁποία συμπέτει μετὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι συνερχόμενον Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατὸν ἐτῶν ἀπὸ τῆς μάχης τοῦ Solferino, ἡ ὁποία ἐνέπνευσεν εἰς τὸν Ἐρρίκον Ντυνάν τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, νὰ ἀπευθύνω πρὸς τοὺς Ἑλληνας Ἐκπαιδευτικούς καὶ Ἐρυθροσταυρίτας ἐγκάρδιον χαιρετισμόν.

Χαίρω δὲ ἰδιαιτέρως ἐν τῇ διαπιστώσει, ὅτι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος, οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ Ἐρυθροσταυρίται ἀνέπτυξαν ἐξοχὸν δραστηριότητα διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς ἰδέας, ἡ ὁποία ἐδικαίωσε τὰς προσδοκίας μας καὶ ἐπέτρεψε εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν τῆς Πατρίδος μας νὰ διατηρήσῃ τὴν ἥν κατέλαβε, μετὰ τὰς ἀξιεπαίνους προσπάθειας Ἐκπαιδευτικῶν καὶ Ἐρυθροσταυριτῶν διακεκριμένην θέσιν, μεταξὺ τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἀρχόμενον σχολικὸν ἔτος θὰ συνεχισθῇ μετὰ δυνάμειν ἀξαναπόμεινον ζῆλον ἡ μέχρι σήμερον ἐπιδειχθεῖσα ἐξαιρετικὴ Ἐρυθροσταυρικὴ δραστηριότης, διὰ τὴν ὁποίαν δικαίως οἱ Ἕλληνες σεμνυνόμεθα καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι μετὰ τῆς αὐτῆς στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος θὰ παρακολουθήσω τὴν δρᾶσιν τῶν ἀγαπητῶν Ἐρυθροσταυριτῶν εὐχομαι εἰς ὅλους ὑμᾶς ὑγείαν καὶ πρόοδον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1959

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

28^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

καὶ τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/τοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ἡ ἰσότης αὐτῇ 25ῃ Μαρτίου, φέρει εἰς τὸν νοῦν μας τὴν ἀνάγκην ἑνὸς ἀναλογισμοῦ: Πῶς ὁ μικρὸς λαὸς τῶν Ἑλλήνων, ἠνωμένος ὑπὸ τὴν λαμπρὰν ἡγεσίαν τριῶν αἰμνίστων ὀδηγῶν, τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β', τοῦ Πρωθυπουργοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Ἀλεξάνδρου Παπάγου, — πῶς ὁ μικρὸς αὐτὸς λαὸς ἀντεμετώπισε τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἐπιδρομὴν τῶν σιδηροφράκτων στρατιῶν ἐναντίον τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους τῆς Πατρίδος; Ποῦ ἦρε τὴν δύναμιν νὰ δεῖξῃ τὴν τόλμην ἐκείνην, ποῦ κατέπληξε τότε τὸν κόσμον, τοὺς λαοὺς, ποῦ ἑνας-ἑνας ἐδουλώνοντο ἀπὸ τὴν κολοσσιαίαν δύ-

ναμιν τῶν συμμάχων Γερμανῶν καὶ Ἰταλῶν; Ποῦ εἶναι τὸ μυστικὸν τῆς σκληρᾶς, τῆς ὑπερανθρώπου ἀμύνης τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία, ὅπως εἶπε τότε ὁ Τσῶρτσιλ, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Μεγάλης Βρετανίας, προσφέρει μέσα εἰς τὸν ζόφον καὶ τὸν ἀπελπισμὸν τῶν δούλων τῆς Εὐρώπης τὴν ὑπόσχεσιν μιᾶς χαρᾶς; Ἀλλὰ τὴν ἐξηγήσιν μᾶς ἔδωσεν αὐτὸς ὁ Χίτλερ, ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς διπλῆς ἀπαισίας ἐπιδρομῆς, ὅταν, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ἀγῶνος εἰς τὴν Χερσόνησον τοῦ Αἴμου, ἔλεγεν εἰς τὴν γερμανικὴν βουλὴν περὶ τῶν Ἑλλήνων, τιμητικῶς καὶ ἐπιγραμματικῶς, ὅτι μόνοι αὐτοὶ ἐπολέμησαν καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τὸ πατροπαράδοτον ἀγωνιστικὸν των

Ξεφυμίζοντας την Ιστορία μας

«Έλα νά τὰ πάρης»

Τὸ Μεσολόγγι βογγοῦσε ἀπὸ τὸ σφίξιμο τῆς πολιορκίας. Ὁ βάρβαρος πολιορκητὴς δὲν ἔπαυε μὲ τὰ κανόνια του νὰ σκορπᾷ τὸ θάνατο μέσα στὴν ἥρωική πόλι, καὶ κάθε τόσο καὶ μνηοῦσε στοὺς θρυλικούς ἐκείνους γίγαντες νὰ τοῦ τὴν παραδώσουν. Μὰ πάντα ἔπαιρνε τὴν ἴδια ἀπάντησι:

«Τὰ κλειδιά τοῦ Μεσολογγίου εἶναι στὶς μπούκες τῶν κανονίων μας κι ἔλα νά τὰ πάρης».

Ἴδια κι ἀπαράλαχτη δηλαδὴ ἀπάντησις μὲ τὸ περίφημο «Μολὼν λαβέ», ποὺ εἶχε πῆ στὸν Πέρση ἐπιδρομέα ὁ ἀρχαῖος Λεωνίδας πρὶν ἀπὸ τὴ μάχη τῶν Θερμοπυλῶν.

πνεῦμα. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτήματά μας: Τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τῆς μακρᾶς ἑλληνικῆς παραδόσεως, παραδόσεως πέντε χιλιάδων ἐτῶν.

Εἰς τὴν μακράν ἱστορίαν τοῦ τραγικοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων—ἱστορίαν διαδοχῆς θριάμβων καὶ συμφορῶν—κυριαρχεῖ ὁ ἀγὼν καὶ τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα. Καὶ τοῦ ἀγωνιστικοῦ αὐτοῦ πνεύματος φορεὺς, ἐνδοξος φορεὺς εἶναι ὁ Ἕλληνας καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς στρατιώτης. Ἡ Ἀσία, ἡ πᾶμπλουτος Ἀσία, γνωρίζει πολέμους, ἀλλ' ἀγνοεῖ τὸν ἀγῶνα, τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα. Διότι τὸ πνεῦμα αὐτὸ προϋποθέτει πίστιν ὅχι εἰς τὴν ὕλην, χάριν τῆς ὁποίας γίνονται αἱ συγκρούσεις εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὸν βαρβαρικὸν ἐν γένει κόσμον, ἀλλὰ πίστιν εἰς τὴν ιδέαν,—πίστιν εἰς τὸν σ τ ε φ α ν ῖ τ ῆ ν ἀγῶνα. Καὶ σκορπίζει ρίγη ὁ Ἡρόδοτος, ὅταν μᾶς ἀφίην νὰ ζήσωμεν τὴν κατάπληξιν τῶν ἐπιδρομέων Περσῶν μόλις πληροφορηθῶν, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι συγκεντρωμένοι εἰς τὴν ἱερὰν Ὀλυμπίαν καὶ διεκδικοῦν τὸν κότινον,—ἐνα κλαδί ἀγριελιάς!

Μὲ αὐτὸ λοιπὸν τὸ πνεῦμα ἐμοίρουν αἱ Μοῖραι τοὺς Ἕλληνας, τὸν μικρὸν αὐτόν, πτωχόν, δυστυχῆ λαόν, ἀλλὰ νευρώδη, ἀλλὰ πλούσιον, πλουσιώτατον εἰς ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα,—τὸν αἰώνιον αὐτὸν Ὀδυσσεά ποῦ δὲν τὸν κρατοῦν αἱ γοητεῖαι ὅσας θὰ συναντήσῃ εἰς τὸν δρόμον του, ἀλλὰ σπεύδει πρὸς τὴν «Ἰθάκην»,—πρὸς τὸ πάτριον ἔδαφος.

Καὶ ἐδῶ εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ βαρβαρικοῦ κόσμου. Εἰς τὸν κόσμον τῶν βαρβάρων—ὅπου θαυμάζεις τὸν μεγαλοπρεπεῖ ὕλικὸν πολιτισμὸν—θεωροῦν φυσικὸν νὰ σύρωνται οἱ ἄνθρωποι ὡς ἀγέλαι ὀπισθεν τοῦ ἡγεμόνος καὶ χάριν τοῦ ἡγεμόνος. Εἰς τὸν ἑλληνικὸν ὅμως κόσμον—ποῦ θὰ διδάξῃ τὸν ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν πολιτισμὸν—ὑπεράνω ὅλων, ἡγητόρων καὶ πολιτῶν, ὑπάρχει ὁ Νόμος. Καὶ ὁ Νόμος αὐτὸς εἶναι ὁ ἀμειλίκτος κήρυξ τῆς πίστεως εἰς τὴν Μητέρα Γῆν τῆς ριζώσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γῆν, διὰ τὴν ὁποῖαν—ὅπως εἶπαν οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὰς δελεαστικὰς προτάσεις τῶν Περσῶν ἐπιδρομέων—δὲν ὑπάρχει πούθενά οὔτε τόσος πολὺς χρυσός, οὔτε γαῖαι τόσον εὐφοροι, ὥστε νὰ τὴν ἀνταλλάξουν! Τοὺς ἦτο ἀρκετὴ ἡ λατρεῖα τῆς πετρώδους, τῆς πτωχῆς, τῆς μικρᾶς τῶν

28η Ὀκτωβρίου

Καὶ νὰ στὴν ἐποχὴ μας, πρὶν ἀπὸ 19 μόλις χρόνια, στὶς 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, πάνω ἀπὸ τὴν περήφανη Πίνδο ἀντηχεῖ τὸ ἀθάνατο ἐκεῖνο «Ὁχι», σὰν ἀντίλαλος κι αὐτὸ τοῦ παλαιοῦ «Μολὼν λαβέ», καὶ τὰ κορμιά τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας ὑψώνονται καὶ πάλι ἀλύγιστα μπροστὰ στὸν σιδερόφραχτο ἐπιδρομέα.

Ἔτσι ἀποδείχτηκε ἀκόμη μιὰ φορὰ—ὑστερὰ ἀπὸ τόσες καὶ τόσες ἄλλες, ποὺ συναντοῦμε στὴν Ἱστορία μας—πῶς ἡ παλληκαρσία ἀπάντησι τοῦ ἥρωα τῶν Θερμοπυλῶν μᾶς ἔχει μείνει ἐθνικὴ κληρονομιά, καὶ μεταδίδεται ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ τῆς ἀδάμαστης Ἑλληνικῆς Φυλῆς, ποῦ δὲν γνωρίζει ἐμπόδιο σὰν πολεμὰ γιὰ τὴν Ἑλευθερία τῆς.

Πατρίδος!

Καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πατρίου τούτου ἑδάφους τίθεται τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων καὶ διὰ μέσου τῆς ἱστορίας τῶν τὰ πεδία τῶν μαχῶν καθοσιώνονται εἰς Ὀλυμπίας, ὅπου κερδίζουν τὸν κότινον οἱ Ὀλυμπιονίκαί τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας: Οἱ Λεωνίδαι, οἱ Ἀλέξανδροι, οἱ Βουλγαροκτόνοι, οἱ Παλαιολόγοι μέχρι τῶν μεγαλυνύμων συγχρόνων Ὀλυμπιονικῶν, ὅσοι ἀθάνατοι ἤδη νεκροὶ ἢ εὐγενεῖς ἀφανεῖς ζῶντες ἐδικαίωσαν τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδος εἰς τὴν Πίνδον, εἰς τὴν Κάμειαν, εἰς τὴν Νεμέσκαν, εἰς τὸ Τεπελένι, εἰς τὸ Ἀργυρόκαστον καὶ ἔπειτα εἰς τὸ Βίτσι καὶ εἰς τὸν Γράμμον. Ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Προμάχου Ἀθηνᾶς, τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, τῆς Παναγίας τῆς Ἑλευθερωτρίας ὑψώνουν τὰ τρόπαια ἐναντίον τῶν ἐπιδρομέων. Καὶ σφάζουν τὴν Μητέρα Γῆν καὶ τὴν παραδίδουν «μειζῶ καὶ ἀρείω» εἰς τὰς νεωτέρας γενεάς, αἱ ὁποῖαι ἀναλαμβάνουν ὠραιότατον, ἀλλὰ καὶ βαρύντατον χρέος!

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΤΑ ΝΙΑΤΑ

Μιά γλῶσσα, μελαγχολικὴ κι ἄς εἶναι, εἶναι χαρὰ στὸν λυγισμένο ἀπὸ τὰ χρόνια τὰ φευγάτα νὰ βλέπῃ ἓνα χαμόγελο σὲ χελεὴ δροσερά, ποῦ φωτίζει περαστικὸ τὴ στράτα.

*Αἱ τι ὥραϊα τὰ νιάτα!

*Υγεία, ζωὴ, καὶ χρυσὴ μοῖρα καὶ καλὴ καρδιά στὴν ξανθογάλανη παιδοῦλα καὶ στὴ μαυρομάτα, σὶ ἀθλητικὰ κορμιά, σὶ ἀγόρια, σὶὰ γερά παιδιά ποῦ μεστώνουν περαστικὰ τὴ στράτα.

*Αἱ τι ὥραϊα τὰ νιάτα!

Χαράστα, ποῦ ἀκατάδεχτα, καθάρια, λατρεντά, καὶ ἀπὸ λογῆς ταξίματα καὶ δνεῖρατα χορτάτα, ὁ κόσμος ὅλος εἶν' αὐτά, πιστεύουν, καὶ γι' αὐτά καὶ τ' ἄλλα ὑπάρχουν γύρω τους, τὸ σπῆτι, ἡ ἀγάπη, ἡ στράτα.

*Αἱ τι ὥραϊα τὰ νιάτα!

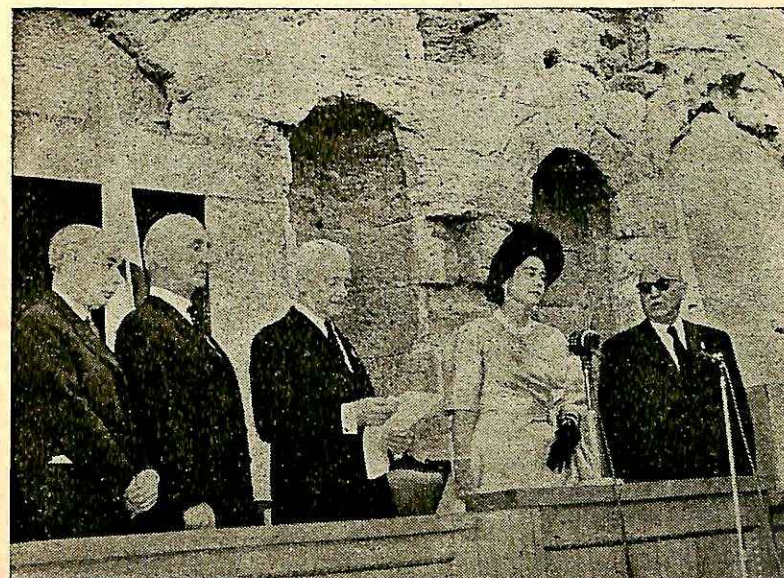
XXV ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1958 ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, συνελοῦσα ἐν Γενεύῃ, ἐδέχθη αἰτήσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως ὅπως τὸ Συμβούλιον τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ συνέλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆς 21 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1959.

Οἱ Ἐρυθροὶ Σταυροὶ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, οἱ ὁποῖοι εἶχον προϋποβάλῃ ὁμοίαν αἴτησιν, ἀπέσυραν αὐτὴν εὐγενῶς καὶ οὕτω ἡ Ἑλλάς διὰ πρώτην φορὰν καὶ πρώτη μετὰ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ τῶν τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου ἐτιμήθη μὲ τὴν ἐντολὴν τῆς ὁργανώσεως Διεθνούς Ἐρυθροσταυρικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ τιμὴ αὕτη ἔχει ἰδιαίτεράν σημασίαν, διότι τὸ Συμβούλιον τῶν Ἀντιπροσώπων συνέρχεται εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ ἔτος, καθ' ὃ εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον ἐορτάζεται ἡ 100ετηρίς τῆς Ἰδέας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ε.Ε.Σ. ὅπως τὸ Συμβούλιον συν-

Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα κηρύσσει εἰς τὸ Θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, τὴν 25.9.1959, τὴν ἐναρξιν τοῦ Διεθνούς Συνεδρίου. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ κ.κ. Ντάνινγκ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Λίγκ, Μπουασιὲ Πρόεδρος Δ.Ε.Σ., Σάνστρομ Πρόεδρος Λίγκ, καὶ Γεωργακόπουλος Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. Η. Μ. the Queen opens the XXV R. C. Council, at the theatre Herodis Atticus on September, 25, 1959. From left to right, Mr. Dunning Gen. Secretary of the League, Mr. L. Boissier, President I.R.C.C. Mr. Sanström President of the League and Mr. C. Georgacopoulos, President Greek Red Cross.

ἔλθῃ ἐν Ἀθήναις, ἐκθύμως ἀπεδέχθη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, καὶ παρέσχε εἰς αὐτὸν τὰ μέσα ὅπως ὁργανώσῃ κατὰ τὸν καλῶτερον δυνατὸν τρόπον τὴν υποδοχὴν τῶν κ.κ. Ἀντιπροσώπων ὡς καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον, ὡς ἰδιαίτερος ἐτιμίσθη ὑπὸ τῆς ἐν Γενεύῃ Ἑνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν του, λαμβάνει χώραν εἰς ἰδιόκτητον μέγαρον τοῦ καλοῦντος Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἐξήκοντα ἐπτά χῶραι, ἀπὸ ὅλων τὸν κόσμον, ἀπέστειλαν ἀντιπροσώπους πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸ συνέδριον, μετὰ τῶν ὁποίων οἱ τριάκοντα εἶναι Πρόεδροι τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν.

Οὕτω ἀφίκοντο ἡ Κυρία Γκρόνκι, σύζυγος τοῦ Προέδρου τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας, ἡ Α.Β.Υ. ὁ Πρίγκιψ διάδοχος

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλου, ἀνέρχεται τὴν κλίμακα, ἵνα κηρύξῃ τὴν ἐναρξιν τοῦ 25ου Συνεδρίου.

H. M. the Queen accompanied by Mr. Georgacopoulos, is going to open the 25th R.C. Council.

τοῦ Βελγίου Ἀλβέρτος ὁ τ. Ἀρχιστράτηγος τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ ἡδη Πρόεδρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ. κ. Gruendher, ἡ Πριγκίπισσα Amrit Kaur, Πρόεδρος τοῦ Ε.Σ. τῆς Ἰνδίας, οἱ Πρόεδροι τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Σ. καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ε.Σ. κ.κ. Boissier καὶ Sandström, ὁ Πρόεδρος τοῦ Γαλλικοῦ Ε.Σ., τῶς Πρεσβευτῆς καὶ ἀκαδημαϊκὸς κ. François Poncet, ὁ Πρόεδρος τοῦ Καναδικοῦ Ε.Σ. κ. Jackson Mac-Auley καὶ ἄλλαι διεθνoὺς προβολῆς προσωπικότητες.

Τοὺς ἀφικθέντας ὑπεδέχθησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κ. Γεωργακόπουλος, μέλη τοῦ Συμβουλίου Ε.Ε.Σ., Ἀδελφαὶ Ε.Ε.Σ. καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

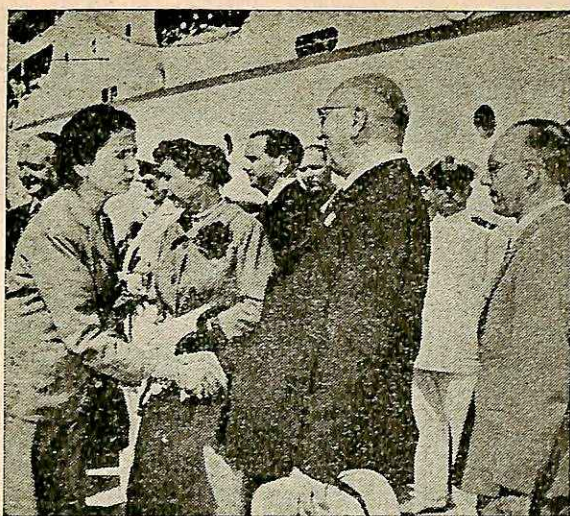
Πρὸ τῆς ἐναρξεως τοῦ Συμβουλίου καὶ συγκεκριμένως ἀπὸ τῆς 21 μέχρι τῆς 24ης Σεπτεμβρίου εἶχον ἀλλεπαλλήλους συνεδριάσεις εἰς τὸ Δρακοπούλειον μέγαρον τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ. α) Ἡ μόνιμος ἐπιτροπὴ τῶν οἰκονομικῶν, β) ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, γ) αἱ Συμβουλευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, αἱ ἀποφάσεις τῶν ὁποίων, ὡς γνωστὸν, ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Διοικητῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ 25ου Συμβουλίου τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος ὑποδέχεται εἰς τὸν ἀερολιμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον τοῦ Βελγίου Ἀλβέρτον, Πρόεδρον τοῦ Βελγικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Mr. C. Georgacopoulos welcoming H.R.H. the Crown Prince of Belgium, President Belgian R. Cross.

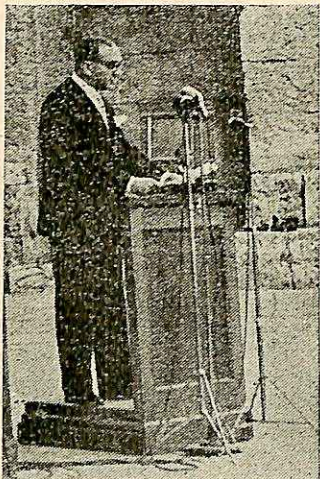

Ο κ. Κ. Γεωργακόπουλος υποδέχεται εις τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ τὴν κυρίαν Γκρόνκι. Δεξιά ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Στ. Σπυλιόπουλος.
Mr. C. Georgacopoulos welcoming at the «Ellinikon» Air Port Mrs. Groncki. Right, the Secretary General G. R. C. Mr. St. Spiliotopoulos.

Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἤρχισαν τὴν 5ην ἀπογευματινὴν τῆς 25ης Σεπτεμβρίου διὰ πανηγυρικῆς συνεδριάσεως, λαβούσης χώραν εἰς τὸ Θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

Τὸ Συμβούλιον ἠδύοκῃσε νὰ τιμῇ καὶ λαμπρύνῃ διὰ τῆς παρουσίας τῆς ἡ Α.Μ. ἡ Βασιλίσσα, κηρύσσασα τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Κ. Ροδόπουλος, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος, καὶ οἱ Ὑπουργοὶ Προνοίας κ. Α. Στράτος, Δικαιοσύνης κ. Κ. Καλλίας, Βιομηχανίας κ. Ν. Μάρτης, ὁ ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Γ. Καλαντζῆς, ἡ κ. Λίνα Π. Τσαλδάρη, ὁ Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας, Ἀρχιεποὶ τῶν κομμάτων, τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ ἐν Ἀθῆναις διπλωματικοῦ σώματος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Θ.Α. κ. Κ. Δόβας, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ἐπιτελείων, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Κ. Τσουκαλᾶς, τὰ μέλη τοῦ Κ. Δ. Συμβουλίου τοῦ Ε. Σ. καὶ τῶν Ἐφορειῶν αὐτοῦ, ἐκπρόσωποι τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας,

Ο Ὑπουργὸς Προνοίας κ. Α. Στράτος ὁμιλῶν
The Minister of Social Welfare Mr. A. Stratos speaking.

Ο κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν
Mr. C. Georgacopoulos Greek R. C. President delivering his speech

συνεργάται τοῦ Ε. Ε. Σ. Ἐπιλαίσωσαν δὲ τὸ ἀκρατήριον καταλαβοῦσαι τὰς ἀνω θέσεις τῶν κερκίδων τοῦ ἀ' διαζώματος καὶ κερκίδας τοῦ β' ὀκτακόσιοι διπλωματοῦχοι Ἀδελφαὶ ἐν στολῇ καὶ μετὰ παρασῆμων προσδῶσασα ὑπέροχον θέαμα εἰς τὸ ὠδεῖον.

Τὸ Προεδρεῖον τοῦ συνεδρίου ἀπετέλουν ὁ Πρόεδρος τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν κ. Αἰμ. Σάνστρομ, ὁ Πρόεδρος τῆς διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε. Σ. κ. Λ. Μπουσσιέ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος καὶ ὁ Γενικὸς γραμματεὺς τῆς ἑνώσεως τῶν Ε.Σ. κ. Ντάνινγκ.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ἀφοῦ ἐξέφρασε πρὸς τὴν Α.Μ. τὴν Βασιλίσσαν τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην του, διότι ἠδύοκῃσε νὰ διακόψῃ τὴν βραχυτάτης διάρκειας, ἀνάπαυσιν τῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἡ πολυμοχθὸς προσπάθεια αὐτῆς ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ λαμπρύνῃ διὰ τῆς παρουσίας τῆς τῆς Διεθνῆς Ἐρυθροσταυρικῆς Συνεδριάσεως τοῦ 25ου Συμβουλίου τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, παρεκάλεσε αὐτὴν ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ κηρύξῃ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Α.Μ. ἡ Βασιλίσσα, ὑπὸ τὰ ζωηρότατα χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Γεωργακοπούλου ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ὁπόθεν καὶ ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τοῦ Συνεδρίου.

Εὐθὺς μετὰ τὴν Βασιλίσσαν ἀνῆλθε εἰς τὸ βῆμα ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε τὸ ἀκόλουθον μῆνυμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως:

Πρὸς
Τὸ XXV Συμβούλιον τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ε. Σταυροῦ.
Κύριε Πρόεδρε,

Ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰ Μέλη τοῦ XXV Συμβουλίου τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐπ' εὐκαίρᾳ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν του ἐν Ἀθῆναις.

Ἡ σύγκλησις τοῦ Συμβουλίου εἰς Ἀθήνας καὶ διὰ κατὰ

Ο Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος ἀναγινώσκων τὸ μῆνυμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως
The vice President of the Greek Government Mr. P. Canelopoulos reading H. M.'s the King message at the opening ceremony of the XXV R. C. Council.

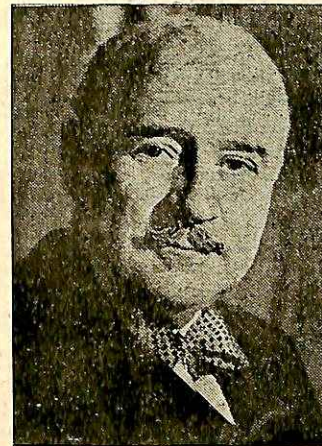

Ο κ. Αἰμ. Σάνστρομ ὁμιλῶν
Mr. Em. Sandström speaking

Εὐχομαι ὅπως τὸ ἔργον τοῦ Συμβουλίου στεφθῇ ὑπὸ πληθύνουσιν ἐπιτυχίαις καὶ ὅπως ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, συνεχίζων τὴν ἀνθρωπιστικὴν δρᾶσιν του καταστήσῃ συνειδητὰς εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τὰς εὐγενεῖς Ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἐκφράζει τὸ ἱερὸν Σῆμα του.

Κατόπιν ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Α. Στράτος ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐχαίρησε τὸ Συμβούλιον, ἀνεφέρθη εἰς τὰς υποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἔχει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τόνισας ἰδιαίτερώς τὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν παρέσχεν ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς κατὰ τὴν τραγικὴν περίοδον τῆς κατοχῆς, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες ὀφείλουσιν τὴν ἐπιβίωσιν των.

Συνεχίζων ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνέφερεν ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἶναι παλαιότατη διὰ τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Τρωϊκοῦ ἀκόμη πολέμου εἶχον ὑπηρεσίας περιθάλψεως τραυματιῶν, αἱ ὁποῖαι διτηρήθησαν καθ' ὅλα τὰ μετέπειτα ἔτη μέχρι καὶ τῶν Βυζαντινῶν, ὅπου ἀνευρίσκομεν πλεόν αὐτῆς καὶ νοσοκομεῖα ἀναπήρων καὶ ἀστυλὰ ἐνδεδῶν. Ἀνεφέρθη ἀκολούθως εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

Ο κ. Φρανσουά Πονσέ Πρόεδρος τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.
Mr. François Poncet, President of the permanent Commission I.R.C.

Ἀπὸ τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Διοικητῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Δεξιά οἱ κ. κ. Αἰμ. Σάνστρομ, Κ. Γεωργακόπουλος καὶ Ντάνινγκ.

A session of the 25th R.C. Council. Right: Messrs Em. Sandström, C. Georgacopoulos and Dunning

καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς συνεχίζετο δὲν θὰ ἀπητύντο οἱ τιτάνιοι ἀγῶνες τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Ἑρρίκου Ντυνάν. Καταλήγων, ἀφοῦ ἐν ὀλίγοις ἀνεφέρθη εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης καὶ τὴν προσχώρησιν εἰς αὐτὴν τῆς Ἑλλάδος, πρωτοβουλία τῆς αἰμνήστου Βασιλίσσης Ὀλγας, ἐτόνισεν ὅτι ἡ παράδοσις τῶν Ἑλληνίδων Βασιλισσῶν συνεχίζεται ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης. Ἐν τέλει ἠὺχαρίστησεν ἐξ ὀνόματος τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τοὺς συνέδρους καὶ ἠύχθη εἰς αὐτοὺς ὅπως ἡ παραμονὴ των ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἐυχάριστος καὶ ἀποβῇ χρήσιμος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Μεθ' ὁ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὡμίλησεν ὡς ἀκολούθως:

Μεγαλειοτάτη,

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, εὐτυχὴς διότι τοῦ ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ἡ τιμὴ νὰ δεχθῇ εἰς Ἀθήνας τὸ XXV Συμβούλιον τῶν Ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἀπευθύνει πρὸς ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε, καὶ πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν.

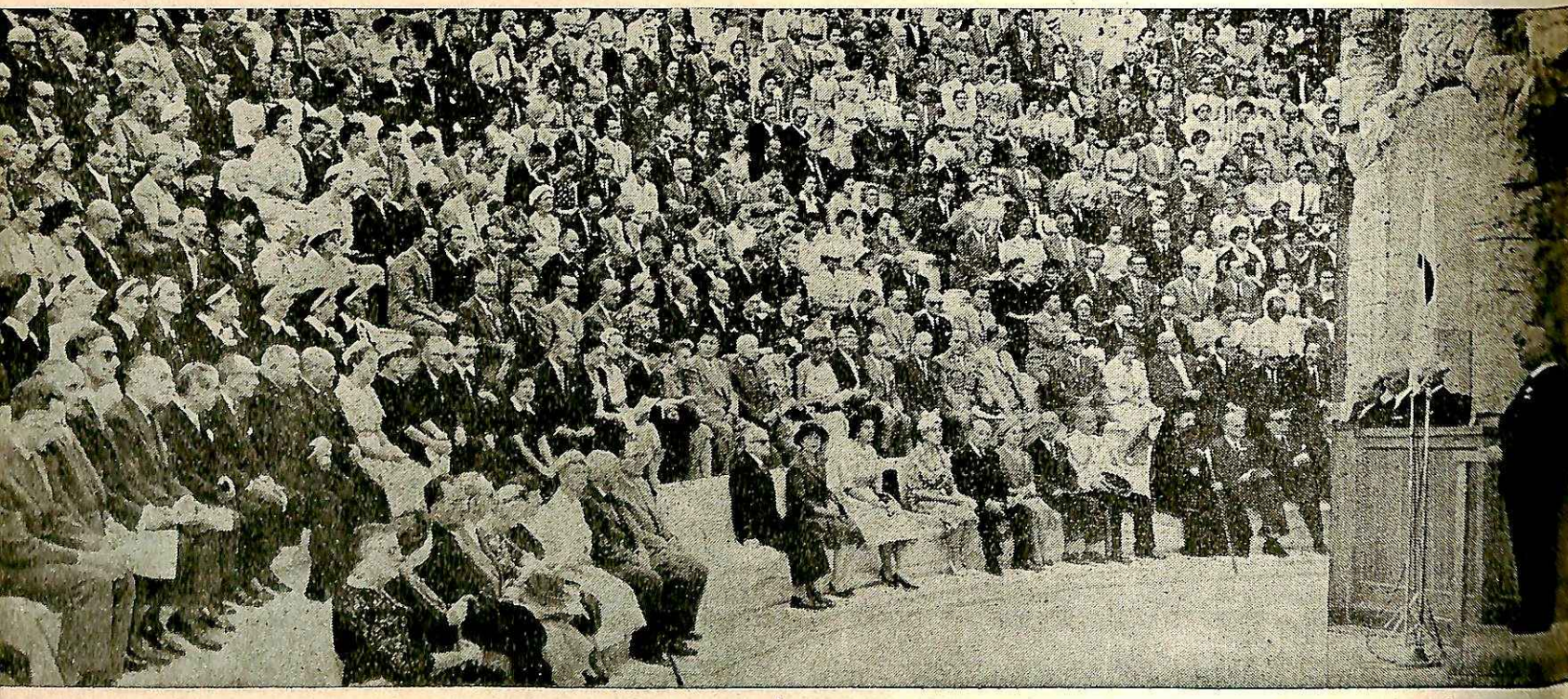
Ἐκφράζει δι' ἐμοῦ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν τιμὴν ταύτην καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς Ἀδελφοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, διότι ἠθέλησαν ν' ἀποσύρουν τὰς ὑποβληθείσας, πρὸ τῆς ἰδικῆς μας, προτάσεις των ὅπως συνέλθῃ τὸ Συμβούλιον εἰς Παρίσιους ἢ Ρώμην καὶ διὰ τῆς εὐγενοῦς ταύτης χειρονομίας των παρέ-

Ὁ Στρατηγὸς Γκρούντερ, Πρόεδρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τέως Ἀρχιστράτηγος τοῦ Ν.Α.Τ.Ο.
General Grünther, President of the Am. R. C., ex commander of Nato.

Ἡ Πριγκίπισσα Ἀμρίτ Καορ, Πρόεδρος τοῦ Ἰνδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Ἀντιπρόεδρος τῆς Λέγκας.
Princess Amrit Kaur Vice President of the League, President Indian R.C.

Ο Πρόεδρος του Ε. Ε. Κ. Γεωργακόπουλος συγχαίρει τον κ. Μακώλεϊ μετά την εκλογή του, ως Προέδρου της Λιγκ. President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos congratulating Mr. MacAuley after his election as President of the League.

σχον εις τον Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν την ευκαιρίαν και την χαράν να δεχθώμεν αυτό εις τας Άθήνας.

Η σημερινή πανηγυρική συγκέντρωσις μοι παρέχει επίσης την ευκαιρίαν όπως εκφράσω την ειλικρινή ευγνωμοσύνην του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού προς όλους τους Άδελφούς Έρυθρούς Σταυρούς, οι οποίοι παρέσχον εις αυτόν, κατά τας εκτάκτους περιστάσεις, υπό τας οποίας εύρεθη ή Πατρίς μας, ιδίαι από του 1940 μέχρι του 1957 ανεκτίμητον βοήθειαν και συμπαράστασιν.

Τά δυνάματα των φίλων και αδελφών τούτων Όργανώσεων είναι αναγεγραμμένα χρυσοίς γράμμασιν εις πλάκας εκ πεντελησίον μαρμάρου, αλλά και, άνεξιτήλως, εις τας καρδιάς όλων των Έλλήνων.

Θά ήρκει ή λεπτομερής έκθεσις της προς την Χώραν μας παρασχεθείσας βοήθείας, της οποίας την έκτασιν, υπέρ πάντα άλλον γνωρίζετε Υμείς, Κύριε Πρόεδρε, διότι ειργάσθητε άκαμάτως διά την έξασφάλισιν αυτής, διά ν' άποδειχθή ή ήθική αξία της ανθρωπιστικής άλληλεγγύης, ήτις συνδέει τας Άδελφάς Όργανώσεις του Έρυθρού Σταυρού, αλλά και ή ευεργετική διά την ανθρωπότητα χρησιμότης του θεσμού, τον όποιον συμβολίζει το ήερόν Σήμα αυτού.

Τό XXV ον Συμβούλιον των Άντιπροσώπων του Έρυθρού Σταυρού συνέρχεται διά πρώτην φοράν εις Χώραν της Άνατολικής Μεσογείου, συμπιπτει δέ ή σύγκλησις του με το έτος, καθ' ό εις όλην την υφήλιον εορτάζεται ή 100ετηρίς της 'Ιδέας, ήν συλλαβών ό Έρρίκος Ντυνάν εις το πεδίον της μάχης του Σολφερίνο της 'Ιταλίας ώδηγήθη εις την ίδρυσιν του Έρυθρού Σταυρού.

Τά δύο ταύτα γεγονότα αποτελούν άφορμήν εύλόγου και βαθείας Ικανοποίησης του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού.

Έξαίρων τά τιμητικά διά την Έλλάδα γεγονότα ταύτα όφειλω να τονίσω συνάμα ότι το Συμβούλιον των Άντιπροσώπων, συνελθόν έν Άθήναις διά να εξυπηρετήση τά 'Ιδανικά του Έρυθρού Σταυρού, την 'Ιδέαν του Έρρίκου Ντυνάν, εύρίσκει επί του τόπου εκείνου και της άτμοσφαιράς έντός των οποίων, εις διάρκειαν έθνικού βίου τεσσαράκοντα αιώνων, έβλάστησαν 'Ιδέαι άνυπερβλήτου ήθικού ύψους, καταυγάζουσαι και σήμερον άκόμη την Άνθρωπότητα με το πνευματικόν των Φώς.

Άπό τας 'Ιδέας αytάς άς μοι έπιτραπή ν' αναφέρω μόνον και έν λακωνική συντομία τας συγγενείς προς την 'Ιδέαν του Έρυθρού Σταυρού.

Πρό 3.500 έτών ίδρύετο έν Άνθήλη και παρά τας Θερμοπύλας ή Πυλαία Άμφικτιονία περιλαμβάνουσα μεταξύ των σκοπών της μέγα μέρος των σημερινών επιδιώξεων του Έρυθρού Σταυρού. Τό έργον της συνεχίσθη υπό της Δελφικής Άμφικτιονίας. Πρό 2.400 έτών, θεσμός άφθάστου πνευματικού μεγαλείου, προς το όποιον άνεδιπλώθη ή σύγχρονος Άνθρωπότης διά να προβάλλη ευγενή και ύψηλά 'Ιδανικά εις την νεολαίαν της διά της αναβίωσης των Όλυμπιακών Άγώνων, ό Όλυμπισμός καθιέρωσε την 'Ιεράν Έκεχειρίαν ίνα έν συνεχεία έξασφαλίση την Ειρήνην μεταξύ των Έλληνικών πόλεων διά συθηκών ύπογραφομένων εις το 'Ιερόν Άλσος της μητρος των καλλιστεφάνων Άγώνων, της Όλυμπιας. Όλίγον βραδύτερον τραγικός έκ των μεγίστων, έθετεν, εις τά χείλη της άγνης Άντιγόνης, της οποίας την τραγωδίαν

θά ίδητε κ.κ. Σύεδροι εις τον χώρον τούτον το προσεχές Σάββατον, μίαν φράσιν ήτις και μόνη δύναται ν' άποτελέση φωτεινόν έμβλημα ένός υπερόχου πολιτισμού.

Όύτοι συνέχθην, αλλά συμφιλιέν έφυνν.

Έγεννήθην διά ν' άγαπώ και όχι διά να μισώ.

Αυτό έπιζητεί και ό Έρυθρός Σταυρός. Να έκτοπίση το μίσος από τας καρδιάς των ανθρώπων και να φωτίση αytάς με το αίσθημα της Άγάπης.

Έδώ πλησίον, επί του βράχου του Άρείου Πάγου, ό Απόστολος των Έθνών, ό Παύλος «σταθείς» έκήρυξε πρό 1.900 έτών προς την κατείδωλον Πόλιν των Άθηνών την θρησκείαν της Άγάπης και διά μιās βραχυτάτης φράσεως, προσβλέπων εις τον υπό των Άθηναίων ίδρυθέντα βωμόν «τώ Άγνωστω Θεώ» άποκαλύπτει αytόν «Όν ούν υμείς άγνοούντες εύσεβείτε, τούτον καταγγέλλω υμίν».

Εις την πόλιν ταύτην οι τρεις Μεγάλοι της Έκκλησίας ήμών Φωστήρες έκπαιδεύοντες απέκόμισαν την σοφίαν των άρχαίων Έλλήνων, ό δέ έξ αytών Ούρανοφάντωρ Βασίλειος ό Μέγας διά της ίδρύσεως έν Καισαρεία του «πτωχοτροφείου και νοσοκομείου» και έν συνεχεία της Βασιλειάδος, έθεμελίωσε μέγα έργον ανθρωπιστικής άλληλεγγύης, το όποιον εύλόγως θεωρείται ως άπαρχή της πραγματοποιήσεως 'Ιδανικών ως τά προσβλλόμενα και έξυπηρετούμενα σήμερον υπό του Έρυθρού Σταυρού.

Κύριοι Άντιπρόσωποι,

Η συγκέντρωσις υμών εις τον Χώρον τούτον, τον όποιον έπιστέφει ό Παρθενών και τά σωζόμενα κτισμάτα του υπευθυμίζουν Ιστορίαν δεκάδων αιώνων, άποτελεί μίαν υπέροχον Έρυθροσταυρικήν έπίτευξιν.

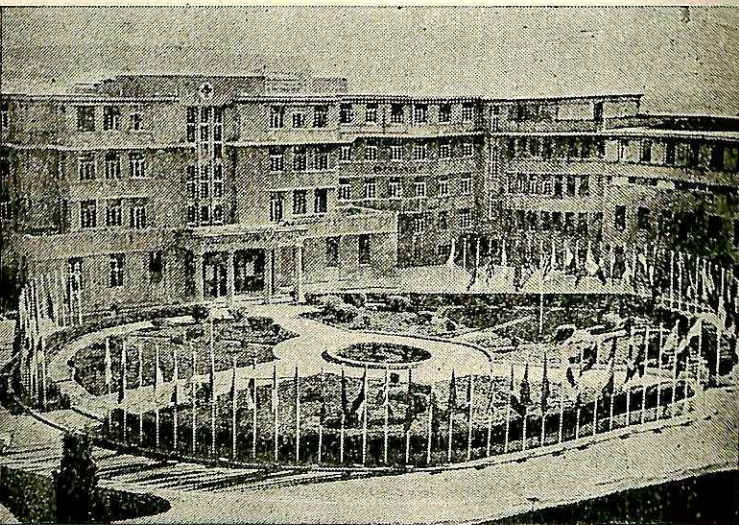
Αί δέσμαι του πνευματικού φωτός αι έκτεμπόμεναι από την Γενεήν έναγκαλίζονται το άνέσπερον φώς του Έλληνικού Πολιτισμού και ύπ' αytό οι Έθνικοί Έρυθροί Σταυροί των πέντε 'Ηπειρών, υπό την Προεδρίαν του Συνδέσμου αytών και με την συμπαράστασιν της πρώτης γεραράς και έμπνεούσης βαθύτατον σεβασμόν Έρυθροσταυρικής Όργανώσεως της Διεθνούς Έπιτροπής του Ε.Σ., έκδηλούν δι' υμών την θέλησιν των όπως με πίστιν προς τά 'Ιδανικά του Έρυθρού Σταυρού συντονίσουν τας προσπάθειάς των και έντεινουν τας ήθικάς δυνάμεις των διά περαιτέρω ευεργετικές πραγματοποιήσεις.

Ό Έλληνικός Λαός και ό Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός σάς ύποδέχεται με βαθείαν συγκίνησιν και πλήρη κατανόησιν του ανθρωπιστικού Έργου σας και εύχονται από βόθους καρδιάς όπως αι προσπάθειαι σας, έμπνεόμεναι από τά 'Ιερά ταύτα Σύμβολα και ένισχυόμεναι από το πνεύμα της Άγάπης στεφθώσιν υπό πλήρους έπιτυχίας.

Τέλος ώμίλησεν ό Πρόεδρος της Ένώσεως των Έρυθρών Σταυρών κ. Αιμ. Σάντστρομ, ό οποίος έξ όνόματος του συλλόγου του Έρυθρού Σταυρού υπέβαλεν ευγνώμονας εύχαριστίας εις την Άνασσαν, ή οποία ηυδόκησεν αυτοπροσώπως να κηρύξη την έναρξιν του συνεδρίου.

Συνεχίζων ηυχαρίστησε τον Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν διά την προπαρασκευήν του συνεδρίου και την Έλληνικήν Κυβέρνησιν, ή οποία ήνωσε προς τούτο τας προσπάθειάς της διά την έπιτυχίαν του συνεδρίου. Έθεώρησεν έξαιρετικόν προ-

Αί σημαίαι των μετεχόντων 67 Κρατών κυματίζουν εις την είσοδον του Νοσοκομείου του Έρυθρού Σταυρού, όπου έλαβε χώραν το 25ον Διεθνές Συνέδριον του Έρυθρού Σταυρού. The flags of the 67 participating countries wave at the entrance of the R. C. Quarter where the XXV Red Cross Council was held.

νόμιον ότι ή σύνοδος αytή συνέρχεται έν Έλλάδι τόσον όνομαστήν διά τά κάλλη της και την φιλοξενίαν της. Τό μήνυμα αυτό μας λέγει άκόμη, συνέχισεν, ότι ή γή είδε να γεννιέται πρό χιλιετηρίδων ό δυτικός πολιτισμός και ειδικώτερον ή φιλοσοφία, εις την όποιαν έδόθη το όνομα «φιλανθρωπία» και της οποίας μίαν έκφρασιν άποτελούν τά 'Ιδανικά του Έρυθρού Σταυρού. Δέν ήτο δυνατόν να εύρεθί άλλος τύπος, είπε, διά να έμπνευσθούν καλλύτερον οι συνέεδροι. Άκολουθως άνεμνήσθη των προσωπικών λόγων, διά τους όποιους αισθάνεται ιδιαίτερος συνδεδεμένος με την Έλλάδα μνημονεύσας την περίοδον της Κατοχής, όταν ήτο ένταύθα, έκ μέρους του Έρυθρού Σταυρού, πρόεδρος της άποστολής, και υπεγράμμισεν ότι τίποτε δέν συνδέει περισσότερο τους ανθρώπους παρά ή από κοινού διαβιώσις εις δυσκόλους στιγμάς. Άντίκρυσα, είπε, «τό μεγαλείον του λαού αytού κατά την δυστυχίαν, το θάρρος του, την έπιβίωσιν και την νίκην του». Συνεχίζων, άφού συνεχάρη τον Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν διά την δραστηριότητά του, ή όποία τον κατατάσσει μεταξύ των πλέον δραυτηρίων Έρυθρών Σταυρών του κόσμου, και άνέφερε παραδείγματα από τας προσπάθειάς και τον άγώνα, τον όποιον κατέβαλον αι άδελφαι κατά το διάστημα της Κατοχής, κατέληξε προτείνας όπως ή έναρξις της συνόδου αytής γίνη με άπότισιν φόρου τιμής προς το πνεύμα φιλανθρωπίας, το όποιον έγέννησε την 'Ιδέαν του Έρυθρού Σταυρού πρό ένός αιώνος, προς τον Έλληνικόν λαόν και τον Έρυθρόν Σταυρόν της χώρας ταύτης.

Μεθ' ό ό κ. Σάντστρομ έκήρυξε την λήξιν της συνεδριάσεως.

Την επομένην, 26ην Σεπτεμβρίου, ήρχισαν αι τακτικά έργασια του 25ου Συνεδρίου εις το κτίριον της Δρακοπουλείου Σχολής Νοσοκόμων Ε.Ε.Σ. όπου και έσυνεχίσθησαν μέχρι και της 1ης Οκτωβρίου.

Πρό της έναρξεως της συνεδριάσεως, προτάσει του Προέδρου κ. Σάντστρομ, οι Συνεδροι έτήρησαν ένός λεπτού σιγήν εις μνήμην των στελεχών του Έρυθρού Σταυρού, τά όποια απέθανον κατά το άπό της τελευταίας συνεδριάσεως του Συμβουλίου διάστημα.

Αί έργασια του Συνεδρίου, καθ' ήν στιγμήν έκτυπώται το παρόν τεύχος, εξακολουθούν εις άτμόσφαιραν έξαιρέτου έγκαρδιότητος.

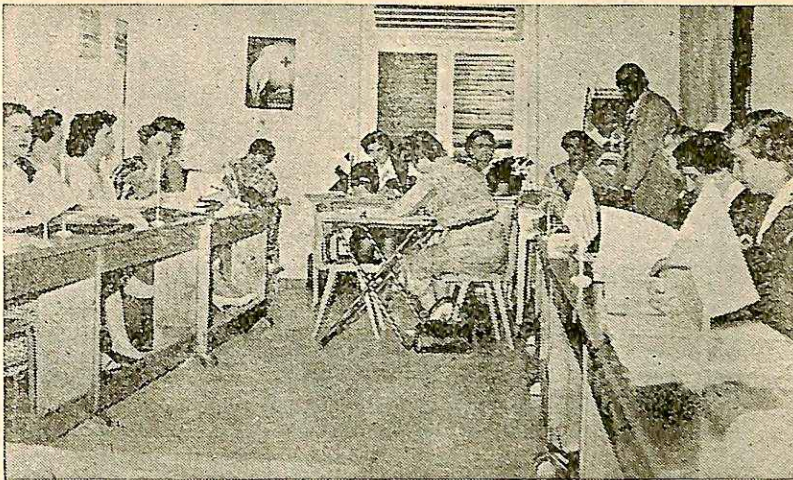
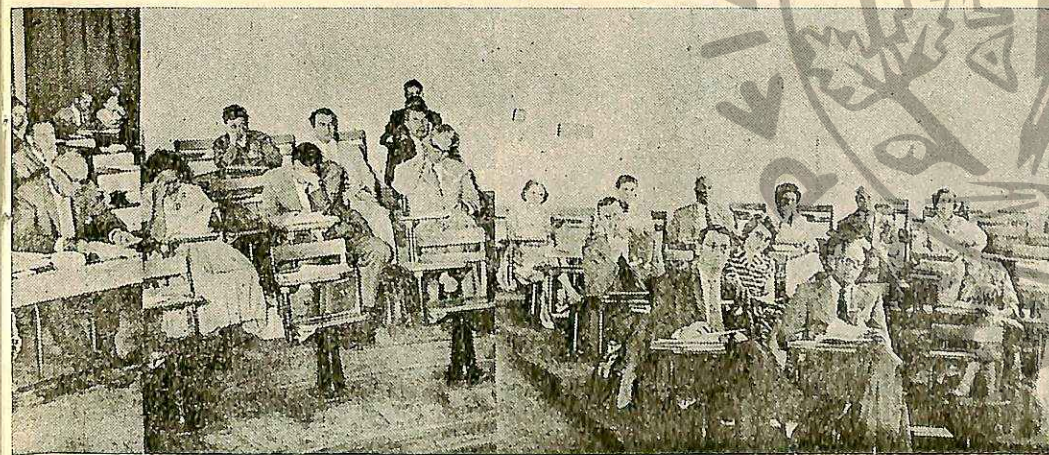
Η όντως άφογος από πάσης άπόψεως όργάνωσις του Συνεδρίου προεκάλεσε τας ένθουσιώδεις κρίσεις των Συνέδρων.

Ό Ε.Ε.Σ. όργάνωσε διά τους Συνέδρους δύο έκδρομάς, εις Δελφούς και εις Επίδauρον. Έπελέγησαν οι άρχαιολογικοί ούτοι χώροι λόγω του πνευματικού δεσμού του Ε.Σ. με αytούς. Πράγματι, ό Ε.Σ. άποτελεί μίαν νεωτέραν άμφικτιονίαν, με εύρύτατα περιθώρια ειρηνικής και άγαθοεργού δράσεως, συγγενείων ούτω με την Δελφικήν άμφικτιονίαν. Είναι δέ συνάμα και Όργανισμός παρέχων κατ' έξοχήν περιθαλψιν και νοσηλείαν. Έπομένως άποτελεί δι' αytόν καθήκον ή έπίσκεψις του χώρου όπου έθεοποιήθη ό ίδρυτής της 'Ιατρικής Άσκληπιός.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Έπί τη λήξει της τετραετούς θητείας του Προέδρου της Ένώσεως των Συλλόγων του Ε.Σ. κ. Αιμ.

Άπό την Συνεδρίαν της Συμβουλευτικής Έπιτροπής Έρυθρού Σταυρού Νεότητος (α). Έξ άριστερών προς τά δεξιά ό κ. Dunning, Γενικός Γραμματεύς Λιγκ, Dr. Fehr, Πρόεδρος της Έπιτροπής, ό κ. Schusselé (ύρθιος όμιλών) Δ/της Ε.Σ.Ν. Λιγκ, ό κ. Verniers, Τεχνικός Σύμβουλος της Λιγκ και ό κ. Tracewski, Υποδιευθυντής Ε.Σ.Ν. Λιγκ. (β). Οι άντιπρόσωποι των μετεχόντων κρατών. Εις την τελευταίαν σειράν δεξιά, ή Έλληνική Άντιπροσωπεία και έκ δεξιών προς τά άριστερά ή Κα Ποταμιάνου, κ. Γεωργούντζος, Κα Βλαχούτσικου, κ. Παπαδόπουλος και ή Κα Παπαδοπούλου. Session of the J.R.C. Advisory Committee. α) From left to right Mr. W. Dunning G. Secretary of the League, Dr. G. Fehr, President of the Committee, Mr. A. Schusselé, Director League J.R.C. Bureau (speaking) Mr. L. Verniers Technical Advisor of the League, Mr. G. Tracewski, Assistant Director League J.R.C. Bureau. β) J.R.C. delegates of the participating countries. (α)

Άπό την συνεδρίαν της Συμβουλευτικής Έπιτροπής Νοσοκόμων

Εις το κέντρον ή Δις Martin, ή Δις A. Magnussen, Πρόεδρος της Έπιτροπής, ή Δις Hentsch, Διευθύντρια του τμήματος Νοσοκόμων της Ligue, παρ' αytήν όρθιος ό κ. Phillips της Ligue όμιλών, ή Δις Α. Μεσολωρά και ή Κα Έλευθερίου, Άντιπρόεδρος της Έπιτροπής, Διευθύνουσα Σχολής Νοσοκόμων Ε.Ε.Σ.

Session of the Nursing Advisory Committee.

In the middle a) Mlle Martin, b) Miss Ann. Magnussen, President of the Committee, National Director Am. R.C. c) Miss Hentsch, Director of Nursing Services of the League, d) Mr. W. Phillips Under Secretary General of the League, speaking, e) Miss A. Messolara and f) Mrs. M. Eleftheriou, Vice-President of the Committee, Director School of Nurces G.R.C.

Σάντστρομ, έκφράσαντος την έπιθυμίαν όπως, μετά την επί δεκαετιών άσκησιν της Προεδρίας, μη έπανεκλεγεί, το Συμβούλιον των Άντιπροσώπων εξέλεξε ως Πρόεδρον αytού τον Άντιπρόεδρον του Καναδικού Έρυθρού Σταυρού κ. Μακώλεϊ, Γενικόν δέ Γραμματέα τον Δρα κ. Beer το ήδη τοιούτου, κ. Dunning, άποχωρούντος κατά τον προσεχή Μάρτιον.

Η Συμβουλευτική Έπιτροπή Νοσοκόμων έπανεξέλεξε ως Πρόεδρον αytής την Δίδα Magnussen, Διευθυντή των Άδελφών Νοσοκόμων του Άμερικανικού Έρυθρού Σταυρού και Άντιπρόεδρον την Καν Μαρίαν Έλευθερίου, Διευθύνουσαν την Σχολήν Νοσοκόμων του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού.

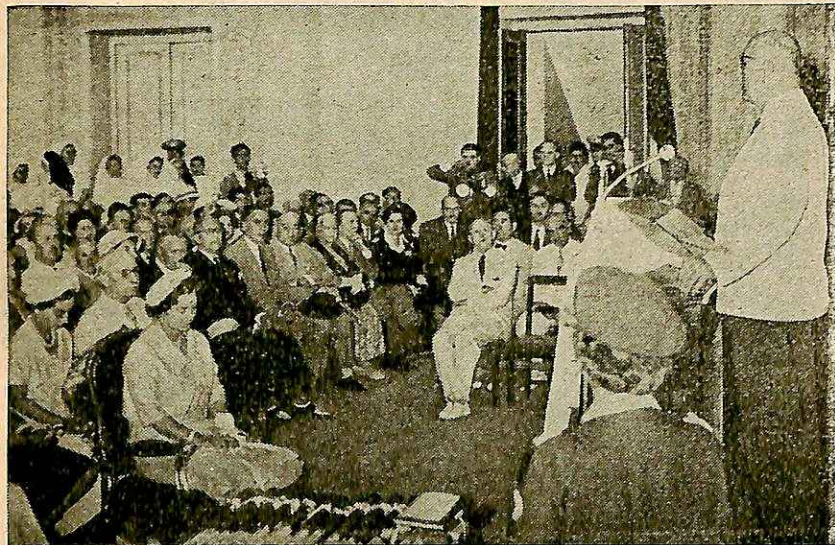
Η Συμβουλευτική Έπιτροπή Έρυθρού Σταυρού Νεότητος της Λιγκ έπανεξέλεξε ως Πρόεδρόν της τον Δρα κ. Γκέτς Φέρ, Διευθυντή του Γερμανικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος Δυτικής Γερμανίας και Άντιπρόεδρον τον κ. Γιανούκ, Άντιπρόσωπον του Τσεχοσλοβακικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Είς τὰς Ἀθήνας ἡ ἐναρξίς τοῦ εορτασμοῦ ἐγένετο μὲ πανηγυρικός ἐκδηλώσεις ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἡμέρας, τὴν 24ην καὶ τὴν 25ην Ἰουνίου.

Ἡ 24η Ἰουνίου ἐωρτάσθη μὲ παρέλασιν εἰς τὸ Ζάππειον ἐνώπιον τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης, τῶν Α.Β.Υ. τῶν Πριγκιπισσῶν Σοφίας καὶ Εἰρήνης, τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ε.Ε.Σ., πλήθους ἐκλεκτοῦ κόσμου καὶ συνεργατῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Εἰς τὴν παρέλασιν, ἡ ὁποία ἐγένετο ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, συμμετείχον, μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὰς σημαίας καὶ τὰ λάβάρά των, τὸ Σῶμα τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ., τὸ Μηχανοκίνητον Τμήμα Παροχῆς Α' Βοηθειῶν, τὸ Σῶμα τῶν Ἑθελοντῶν Σαμαρειτῶν, ἡ Ὑπηρεσία Αὐτοκινήτων, τὸ Σῶμα Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν, τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων καὶ ὁ Ἑθνικός Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος.

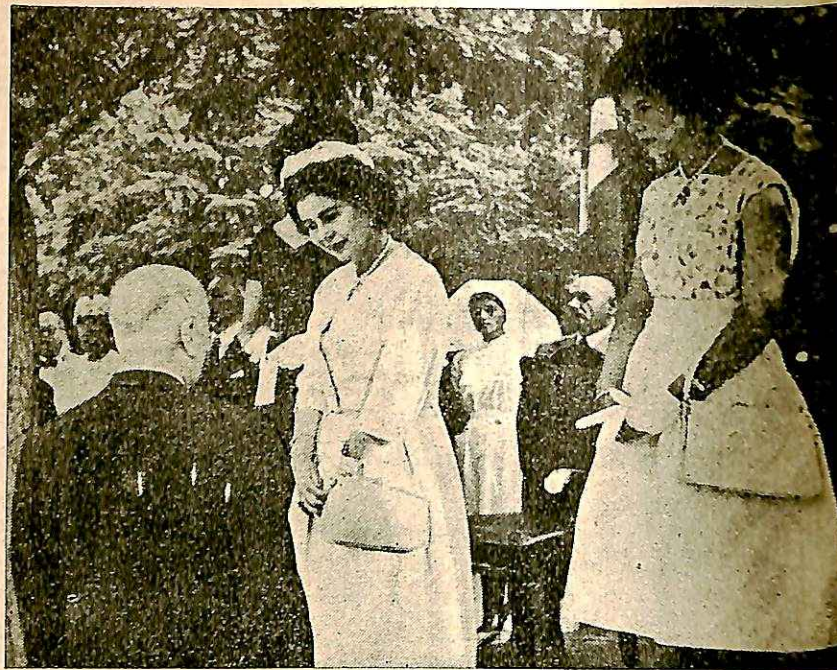

Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Παρνασσοῦ. Ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν.
In the photo: H.M. the Queen at the Parnassus Hall. Mr. C. Georgacopoulos addressing the audience.

Ἡ παρέλασις ἐνεποίησε ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν Της δι' αὐτὴν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον.

Ὁ εορτασμός τῆς 100ετηρίδος συνεχίσθη τὴν ἐπομένην, 25ην Ἰουνίου, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός». Τὴν τελετὴν ἡγόρευσε νὰ τιμήσῃ καὶ πάλιν διὰ τῆς παρουσίας Της ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη, ἡ ὁποία εἶναι καὶ Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ κ. Κων. Γεωργακόπουλος ἀναφερθεὶς εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο, ἡ ὁποία ἐνέπνευσε εἰς τὸν Ἑρρίκον Ντυνὰν τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ὑπεγράμμισεν, ὅτι αἱ ρίζαι τῆς ἰδέας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εὐρίσκονται εἰς τὰ ἔργα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἀνέφερε δὲ τὰ φι-

Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα δίδει τὴν ἐντολὴν ἐναρξέως τῆς παρελάσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον. Δεξιὰ ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκίπισσα Εἰρήνη.

H.M. the Queen gives the command for the parade to the President G.R.C. Mr. Georgacopoulos. Right, H.R.H. Princess Irene.

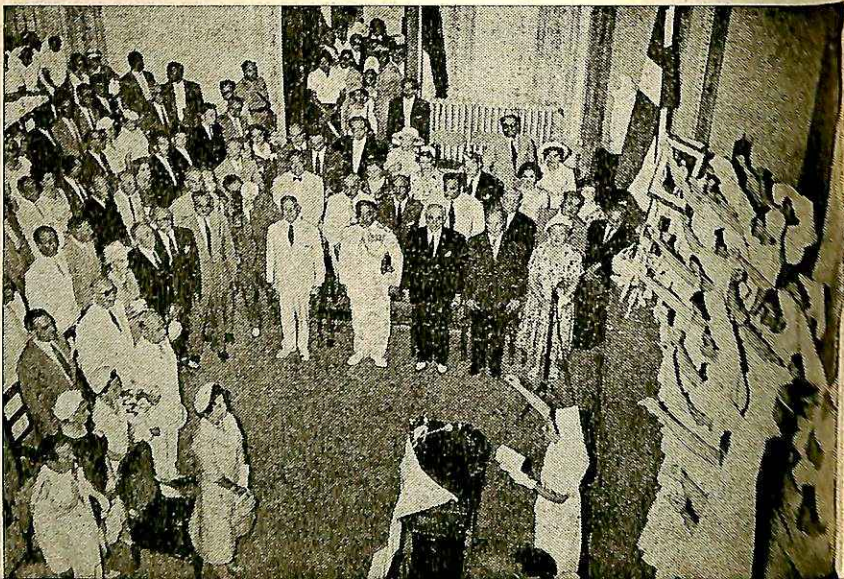
λανθρωπικά ἱδρύματα κατὰ τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν μὲ ἐμπνευστὴν τὸν οὐρανοφάντορα Μέγαν Βασίλειον, ὅστις ἱδρυσεν τὴν «Βασιλειάδα».

Ἐν συνεχείᾳ ἐξέθεσε τὸ συντελεσθὲν μέχρι σήμερον ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ ἀνεμνήσθη τῶν περιπετειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ε.Ε.Σ. ὡς καὶ τῶν ἐπιτευγμάτων τούτου χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας τῶν συνεργατῶν του καὶ εὐγενῶν δωρητῶν, Ἑλλήνων καὶ Ἀλλοδαπῶν.

Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ λόγου τοῦ ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἔσπεψε, ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων, τὴν εἰκόνα τοῦ Ἑρρίκου Ντυνὰν μὲ κλάδον καλλιστεφάνου ἐλαίας ἀπὸ τὴν ἱερὰν Ἀλτιν τῆς Ὀλυμπίας. Ἀκολουθῶς ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα εὐηρεστήθη νὰ ἀπονείμῃ τιμητικὰς διακρίσεις εἰς συνεργάτας καὶ μέλη τοῦ Ε.Ε.Σ. Ὁ κ. Πρόεδρος προσέφερεν ἐν τέλει εἰς τὴν

Ὀρκωμοσίαν τῶν ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Παρνασσοῦ, ἐνώπιον τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων.

The Volunteer Nurses G.R.C. taking the oath during the ceremony at the Parnassus Hall.

Α.Μ. τὴν Βασίλισσαν χρυσόδετον τεῦχος τοῦ μόλις κυκλοφορήσαντος εἰς τὴν ἑλληνικὴν βιβλίον τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ «Μία ἀνάμνησις ἀπὸ τὸ Σολφερίνο».

Ἐπὶ τοῦ τεύχους ἡ ὁρκωμοσία τῶν ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν καὶ ἡ ἀπονομὴ εἰς αὐτὰς ὑπὸ τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης τῶν διπλωμάτων των.

Τὴν ὄλην τελετὴν ἔσπεψε ὁ Ἑθνικός Ὕμνος.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΟΛΦΕΡΙΝΟ

Τὴν 24ην Ἰουνίου ἐωρτάσθη μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα εἰς τὸ ἱστορικὸν Σολφερίνο ἡ 100ῇ ἐπέτειος τῆς πολυαιμάκτου μάχης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑρρίκου Ντυνὰν ἡ ἰδέα μιᾶς ὁργανώσεως περιθάλψεως τῶν τραυματιῶν καὶ προστασίας τῶν αἰχμαλώτων. Εἰς τὸν εορτασμὸν τούτον μετέσχε καὶ ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μὲ ἐπικεφαλῇ τὸν Γεν. Γραμματέα αὐτοῦ κ. Στ. Σπηλιωτόπουλον.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκδηλώσεων ἕνας Ἰταλὸς καὶ ἕνας Αὐστριακὸς Ἐρυθροσταυρίτης κατέθεσαν στέφανον ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἕνας Γάλλος Ἐρυθροσταυρίτης ἔδωκε τὴν ἀκόλουθον ὑπόσχεσιν :

«Ἡμεῖς τὰ μέλη τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὑποσχόμεθα : Νὰ βοηθοῦμε τὸν πλησίον μας ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος, φυλῆς ἢ θρησκείας. Νὰ προστατεύωμε τὴν ζωὴν του ἐναντίον κάθε κακομεταχείρισεως σύμφωνα μὲ τὰς ἀνθρωπιστικὰς ἀρχὰς τοῦ Ἑρρίκου Ντυνὰν καὶ νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν τῶν λαῶν».

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΡΙΚΟΝ ΝΤΥΝΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

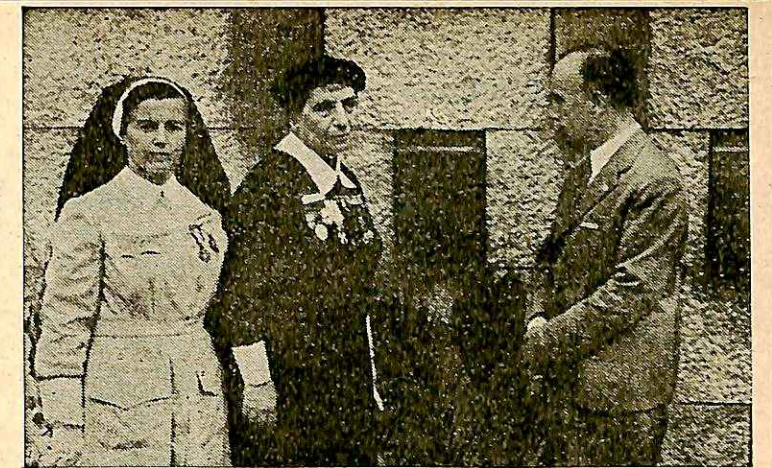
«Ἐδημιουργήσατε τὸ μεγαλύτερον ἔργον τοῦ αἵματος».
Ernest Renan

«Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ Σολφερίνο». «Τελειώνει κανεὶς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου αὐτοῦ καταρώμενος τὸν πόλεμον».
Edmond et Jules de Goncourt

«Θὰ ἦτο παράξενον εἰς ἀπειρὲς φιλάνθρωπος καρδιὰς δὲν ἀνταπεκρίνοντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν του».
Charles Dickens

«Ὀπλίζετε τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὑπηρετεῖτε τὴν ἐλευθερίαν. Σὰς συγχαίρω διὰ τὰς εὐγενεῖς προσπάθειάς σας».
Victor Hugo

Αἱ Ἑθελονταὶ Ἀδελφαὶ Ε.Ε.Σ., Σαμαρεῖται, Ἐρυθροσταυρίτισσαι καὶ Ἐρυθροσταυρίται παρελαύνουν πρὸ τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων εἰς τὸ Ζάππειον κατὰ τὴν 24ην Ἰουνίου.
Volunteer G.R.C. Nurses, Samaritans and Juniors parading in front of H.M. the Queen and other officials on June 24th, in Zapion, Athens.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Στ. Σπηλιωτόπουλος, ἡ Δις Μεσολορᾶ καὶ ἡ Δις Βλitsακῆ, πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Ἑρρίκου Ντυνὰν εἰς Σολφερίνο.

The General Secretary G.R.C. Mr. Spiliotopoulos, Miss Messolara and Miss Blitsaki in front of Dunant's Monument in Solferino.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΑΣ ΕΙΣ ΣΟΛΦΕΡΙΝΟ ΛΟΓΟΥΣ

«Τὰ μέλη τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἔχουν ἓνα μεγάλο καθήκον : νὰ πείσουν τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦ παραδείγματός των καὶ τῶν πράξεών των ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν Σημαίαν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θὰ εὗρουν, εἰς στιγμὰς ἀγωνίας, τὴν ἀσφάλειαν, τῆς ὁποίας ἔχουν ἀνάγκην τὴν ἀλληλεγγύην εἰς τὴν δυστυχίαν των, τὴν δυνατότητα νὰ εἶναι χρήσιμοι πρὸς τὸν πλησίον καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ καλὸν θριαμβεῖ πάντοτε τοῦ κακοῦ».

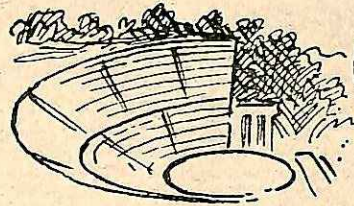
Leopold Boissier
Πρόεδρος τοῦ Δ.Ε.Σ.

«Εἰς τὸν Ἑρρίκον Ντυνὰν ἀξίζει ὁ τίτλος τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ ἐμπνευστοῦ τῆς κινήσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ, ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκτασιν τῆς κινήσεως αὐτῆς, τοῦ ἀνῆκει ὁ τίτλος τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀνθρωπότητος».

Emil Sandstrom
Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Διοικητῶν τῆς Ligu-

«Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ὑφίσταται ὑπεράνω φυλετικῶν διαφορῶν, κοινωνικῶν συνθηκῶν καὶ πολιτικῶν πεποιθήσεων. Βοηθήσατέ τον νὰ φέρῃ εἰς πέρασ τὴν ἀποστολὴν του, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ εὐτυχία δὲν ἐγκτεῖται εἰς τὸν φανατισμὸν καὶ τὸ μίσος, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀνεκτικότητα, τὴν ἀδελφοσύνην καὶ τὴν εἰρήνην».

André François Poncet
Πρόεδρος τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς τοῦ Δ.Ε.Σ.

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Όσοι έχουν παρακολουθήσει τις παραστάσεις αρχαίου δράματος, που δίδει στο θέατρο της 'Επιδαύρου το 'Εθνικό μας Θέατρο, ή και όσοι έχουν άπλως ακούσει γι' αυτές, θα ένδιαφέρωνται βέβαια να μάθουν για το πανάρχαιο αυτό θέατρο.

Εκείνο πρώτα - πρώτα, που προκαλεί μεγάλη έντύπωση, είναι ή έκτασής του. Χωρεί άνετα δώδεκα περίπου χιλιάδες θεατές και όταν λάβη κανείς υπ' όψιν του την εποχή, κατά την οποία έκτίσθηκε, με άραιότερο πληθυσμό και την έλλειψη μέσων συγκοινωνίας, αντιλαμβάνεται το μέγεθος και την ποιότητα της αγάπης, που οι αρχαίοι Έλληνες έτρεφαν στις ανώτερες πνευματικές εκδηλώσεις, για να γεμίζουν ένα τόσο μεγάλο θέατρο.

Μεγάλην έντύπωση προκαλεί επίσης ή άκουστική του. Είναι όχι άπλως εξαιρετική, αλλά καταπληκτική. Η φωνή ακούεται εύκρινεστατα, και ο θεατρικός λόγος φθάνει στην ακοή και στην ψυχή γνήσιος και αναλλοίωτος.

Στο φαινόμενο αυτό συντελεί βέβαια και ή φυσική κατασκευή του τοπίου, που βρίσκεται στην πλαγιά του βουνού και μέσα σε μια μεγάλη χαράδρα. Άλλα βέβαια έπαιξε μεγάλο ρόλο και ή τεχνική κατασκευή, που εκμεταλλεύθηκε επιδέξια το φυσικό αυτό πλεονέκτημα και του έδωσε την κατεύθυνση και την ένταση, που έπρεπε.

Και ενώ ακούει κανείς τόσο καθαρή και τόσο αυτούσια την έκφραση του ανθρώπινου λόγου, ώστε να νομίζει, ότι νοιώθει συγχρόνως τη ζέση της και τον παλμό της, συλλογίζεται την ανυπέρβλητη ικανότητα και την ασύγκριτη καλαισθησία των αρχαίων Έλλήνων, που, ενώ από τη μια ήξεραν πάντοτε να διαλέγουν το κατάλληλο για θέατρο μέρος, μπορούσαν συγχρόνως και να το αξιοποιούν άκουστικώς και αισθητικώς στο υπέρτατο σημείο.

Άλλα ή έκλογη του τοπίου δεν εγινόταν μόνο με τον σκοπό να εξασφαλίση την άνεση των θεατών και την καλή άκουστική. Απέβλεπε συγχρόνως—ίσως και κυρίως—

στην άρμονία του τοπίου, ώστε να δίνη στην ώραία και ύψηλή έκφραση του Λόγου και της Ποίησης το ταιριαστό και αντίστιο πλαίσιο.

Και αυτή άκριβώς ή πολύτιμη άρετή, που τονίζει το βαθμό του πολιτισμού των αρχαίων Έλλήνων, κορυφώνεται και λαμπρύνεται έδω, στην 'Επιδαυρο, με το υπέροχο και θεσπέσιο πλαίσιο, που άγκαλιάζει το θέατρο και έκαμε τον περιηγητή Πασσανία να είπη γι' αυτό ότι ήταν «το άριστον εις άρμονίαν και κάλλος πάντων των θεάτρων» του αρχαίου κόσμου.

Άλλα για να πάρη κανείς μια πληρέστερη και σαφέστερη ιδέα της άρμονίας και του κάλλους αυτού, πρέπει ν' άπλώση ή ματιά του μακρύτερα και να την περιφέρει γύρω, σ' όλη την έκταση και το βάθος του τοπίου.

Και ή όμορφη αυτή είναι κάτι βαθύτερο και πλατύτερο, που, ξεπερνώντας τη Φύση, άγκαλιάζει, ζωντανεύει και εκφράζει τους κόσμούς του Πνεύματος. Σ' αυτήν έδω τη θαυμαστή κοιλάδα, που την πλαισιώνουν λεπτόγραμπα ύψωματα και επιβλητικά βουνά, οι κάτοικοι της αρχαίας 'Επιδαύρου, οι όποιοι, μαζί με τον κερδών, έλάτρευαν και τον λόγιον 'Ερμήν, έστησαν, δέκα χιλιόμετρα μακριά από την έμπορική κίνηση της πόλεως, τα «ίερά» και τα σύμβολα της θρησκείας και του όλου πολιτισμού τους και άφιέρωσαν όλόκληρο τον Χώρο στο άθάνατο Έλληνικό Πνεύμα.

Από τις καλλιμάρες αυτές κερκίδες, που τις έλάξευσαν επάνω στους ίδιους τους βράχους της χαράδρας, βλέπει κανείς σήμερα τα έρείπια από το περίφημο και πελώριο «'Ασκληπιείον», που δεν περιείχε μόνο τον μεγάλο ναό, τον άφιερωμένο στον εκεί γεννημένο 'Ασκληπιό, αλλά και όλα τα άλλα ιδρύματα, που ανταποκρίνονται στις πνευματικές και ψυχικές ανάγκες των κατοίκων.

Με λίγη φαντασία και με περισσότερη ψυχική διάθεση αναστηλώνεις τα έκτεταμένα αυτά έρείπια και ανα-

συνθέτεις τον μεγάλο ναό με τους ένδεκα στis δυο μεγάλες πλευρές δωριούς κίονες, με το περίφημο από λευκές και μαύρες πλάκες δάπεδο, την διακοσμημένη με φιλιντισένια, καρφωμένα με χρυσά καρφιά, ξύλινη θύρα, την έκπαγλη όροφή με τα στολισμένα από χρυσά άστέρια φατνώματα. Και ξαναστήνεις μέσα στον σηκό τα υπέροχα αγάλματα, με πρώτο το λαμπρό χρυσελεφάντινο άγαλμα του 'Ασκληπιού, όπως και τα θαυμαστά γλυπτά των άετωμάτων.

Αναστηλώνεις έπειτα την περίφημη Θυμέλη ή «Θόλον» ένα από τα λαμπρότερα και τελειότερα οικοδομήματα της αρχαίας Ελλάδος, το όποιον έκτός από την θαυμάσια, έξωτερική και έσωτερική, γλυπτική διακόσμηση, είχε και ωραιότατες τοιχογραφίες εξαιρετικής τέχνης, τη μεγάλη 'Ιωνική στοά, την παλαιόστρα και το «γυμνάσιον» το στάδιον, το μουσείον, τον ξενώνα και το «βαλανείον» (λουτρώνα) και άλλα.

Και καθώς πατάς τις κερκίδες του θεάτρου, βλέπεις με τη σκέψι σου και την ψυχή σου να προβάλλει μπροστά σου ή «όρχήστρα», που και σήμερα σώζεται σε πολύ καλή κατάσταση, συμπληρώνεις την σκηνή, που διατηρεί ακόμη ένα μεγάλο μέρος της, θαυμάζεις το άπέραντο «κοίλον» με τις 55 σειρές έδώλια, που χωρίζονται με ένα επιβλητικό διάζωμα σε δυο ζώνες, που και αυτές μοιράζονται με σφηνοειδείς κλίμακες σε 34 κερκίδες, 12 ή κάτω ζώνη και 22 ή άνω.

Και ενώ τα βλέπεις όλα αυτά να αναδύονται και να ζωογονούνται κάτω από τα μάτια σου, ρίχνεις κατόπιν μια ματιά στο «ίερδν άλσος» αντίκρυ, στην πυκνή βλάστηση γύρω, στα εύγενικά βουνά και τους λόφους, στη δαντελίνη ακτή του Σαρωνικού στο βάθος με την άσημνια του θαλάσσης και τον καταγάλανο ούρανό από πάνω. Και χαίρεσαι και καμαρώνεις βαθύτατα την Έλληνική άρμονία και την Έλληνική όμορφη, που, όπως και σε άλλα πολλά σημεία της Έλληνικής γής, εκδηλώνεται και σ' αυτόν έδω τον πανάρχαιο και ιερό χώρο της 'Επιδαύρου.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Η ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΒΥΣΣΩΝ

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, 'Εκπ. Συμβούλου

Είναι γεγονός ότι ο άνθρωπος, από τα αρχαιότατα χρόνια, επιδόθηκε στην εξερεύνηση της γής, του πλανήτη, που άποτελεί την κατοικία του. Η προσπάθεια ήταν δύσκολη και οι κίνδυνοι μεγάλοι, πολύ μεγαλύτεροι μάλιστα την εποχή, που τα μέσα, τα όποια διέθετε ο άνθρωπος για να πραγματοποιήσει το σκοπό του, ήταν όλιγα και άτελη.

Παρ' όλες όμως τις δυσκολίες και τους κινδύνους οι διάφορες περιοχές της γής άρχισαν να γίνονται σιγά-σιγά γνωστές, ή μια ύστερα από την

γιατί όσο κι αν έδοκίμαζαν να φθάσουν στο βυθό με τα μέσα που διέθεταν τότε—ένα βάρος δεμένο στην άκρη ενός σχοινιού—δεν κατώρθωναν να φθάσουν σε βυθό.

Σήμερα όμως ξέρομε ότι όλη ή θάλασσα έχει στερεό βυθό, έστω κι αν το βάθος της είναι πολύ μεγάλο. Τα μεγαλύτερα θαλάσσια βάθη, που έχουν μετρηθή μέχρι σήμερα, βρίσκονται στον Ειρηνικό 'Ωκεανό: το ένα κοντά στο νησί Μιντανάο (10790 μέτρα) και το άλλο στο σύμπλεγμα των Καρολίνων νήσων (10.860 μέτρα). Αν δηλαδή μπορούσαμε να βυθίσωμε στα δύο αυτά σημεία τα υψηλότερα όρη της γής, τα 'Ιμαλάια, θα τα έσκέπαζε τελείως ή θάλασσα και πάλι θα έμενε πάνω από την υψηλότερη κορυφή τους ένα βάθος 2000 περίπου μέτρα.

Οι μετρήσεις αυτές δεν είναι εύκολη έπιχείρηση, ούτε μπορούν να γίνουν με απλά μέσα. Για να πετύχη στην προσπάθειά του αυτή ο άνθρωπος έχρησιμοποίησε ειδικά πλοία, εξοπλισμένα με ειδικά μηχανήματα.

Άλλωστε το ενδιαφέρον του ανθρώπου δεν περιοριζόταν μόνο στο να μάθη ποιο ήταν το μεγαλύτερο βάθος της θάλασσας. Ήθελε ακόμη να εξακριβώσει ποιά μορφή είχε ο βυθός της και τι είδους ζώα και φυτά έζούσαν—αν έζούσαν—στα μεγάλα εκείνα βάθη. Έτσι δημιουργήθηκε μια νέα έπιστήμη, ή 'Ωκεανογραφία.

Και ή μέν μορφολογία του βυθού των θαλάσσων άρχισε να γίνεται γνωστή σε όλες τις λεπτομέρειες, από τότε που έφευρέθηκε ή ήχητική βυθομέτρηση. Ένα ειδικό πλοίο δηλαδή στέλνει ήχητικά κύματα στο βυθό της θάλασσας. Τα ήχητικά αυτά κύματα ανακλώνται στο βυθό και επιστρέφουν στο πλοίο, όπου συλλαμβάνονται από ειδικά μηχανήματα. Ξεροντας έμεις την ταχύτητα των ήχητικών αυτών κυμάτων μπορούμε να εξακριβώσωμε όχι μόνο το βάθος, αλλά και τη μορφή του θαλάσσιου βυθού. Από ένα βαθύτερο σημείο τα ήχητικά κύματα επιστρέφουν άργότερα, από ένα ρηχότερο, ταχύτερα. Έτσι όσο προχωρεί το πλοίο και ήχοβολίζει—έτσι λέγεται—έμεις μπο-

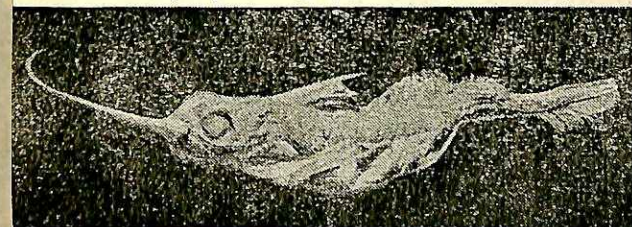
ρούμε να αναπαρίστούμε τη μορφή του βυθού. Με τον τρόπο αυτόν εξακριβώθηκε ότι ο βυθός της θάλασσας δεν είναι όμαλός και επίπεδος, αλλά αντίθετα παρουσιάζει βουνά, φαράγγια, χαράδρες και άλλες άνωμαλίες, όπως άκριβώς και ή επιφάνεια της γής.

Στα μεγάλα όμως θαλάσσια βάθη, όπου ποτέ δεν φθάνει το φώς του ήλιου, όπου ή θερμοκρασία είναι πάντα χαμηλή και όπου, πρό παντός, ή τίσις του νερού είναι τρομακτική, υπάρχουν ζωντανά πλάσματα ;

Βεβαίως, μάς άπαντούν οι όκεανογράφοι. Αυτό εξακριβώθηκε με τα βαθυσκάφη, με σφαίρες δηλαδή μεταλλικές, κατασκευασμένες για να άντέχουν στην πίεση του νερού, με τα όποια διάφοροι εξερευνητές κατέβηκαν σε πολύ μεγάλα βάθη.

Με τα βαθυσκάφη οι εξερευνητές έφθασαν σε βάθη μέχρι 1500 μέτρα και από τα φιλιστρίνια διέκριναν πλάσματα παράξενα, φανταστικά, που όμοιά τους δεν υπάρχουν στην επιφάνεια της γής.

Άλλα και τα όκεανογραφικά πλοία

Η ρινοχιμaira, ένα παράξενο ψάρι που έφαυρεύθηκε σε βάθος 500 μέτρων.

άλλη: οι θάλασσες, οι όκεανοί, αή ήπειροι, οι πολικές περιοχές, οι πανύψηλες και άπότητες όροσειρές.

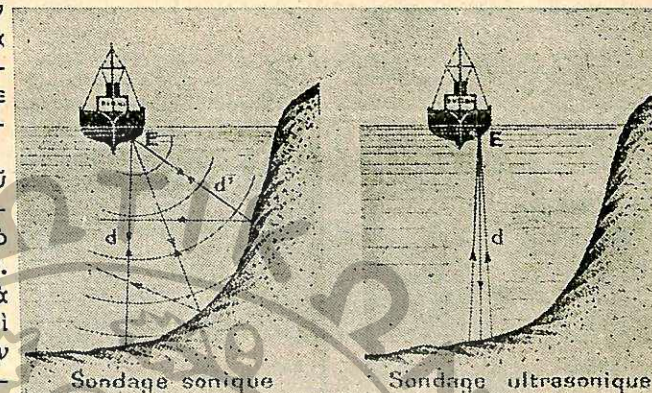
Μια μόνο περιοχή της γής έμενε άνεξερεύνητη, παρά τη μεγάλη έπιθυμία, που είχε ο άνθρωπος να πλουτίσει τις γνώσεις σχετικά και με την περιοχή αυτή: ο βυθός των θαλάσσων.

Όλοι μας ξέρομε ότι ή θάλασσα άρχίζει με ένα έλάχιστο βάθος, το όποιον όσο απομακρυνόμεθα από τις άκρογαλιές γίνεται διαρκώς μεγαλύτερο. Ός που φθάνει αυτό το βάθος ;

Οι αρχαίοι έπίστευαν πως το βάθος της θάλασσας ήταν άτέλειωτο, ότι πέρα από ένα ώρισμένο όριο υπήρχε ή άβυσσος, δηλαδή κάτι που δεν είχε βυθό, άπατο. Και τουτο,

ΔΩΣΤΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ

Δίδετε δύο φορές το χρόνο λίγο αίμα. Θα σώσετε πολλούς συνανθρώπους σας, ίσως τον ίδιο τον έαυτό σας, χωρίς καθόλου να ζημιώσετε την υγεία σας.

Σχηματική παράσταση ήχητικής βυθομέτρησης. Τα ήχητικά κύματα κτυπούν στο βυθό και επιστρέφουν στο πλοίο.

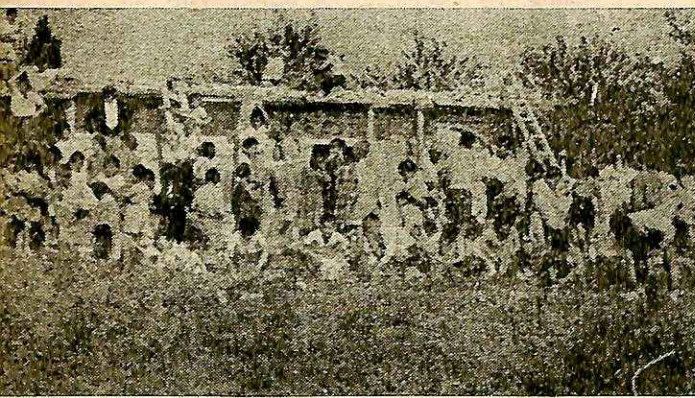
με ειδικά δίχτυα και μηχανήματα έφεραν στο φώς του ήλιου πλάσματα ζωντανά, τα όποια ζούν στα άπλησίαστα εκείνα βάθη.

Τα θαλάσσια αυτά ζώα είναι παράξενα, είναι όλα σαρκοφάγα και πολλά έκπέμπουν δικό τους φώς για να φέγγουν στο πηχτό και αιώνιο εκείνο σκοτάδι.

Παρ' όλα αυτά οι γνώσεις μας για τον κόσμο των άβυσσων είναι ακόμα περιορισμένες. Άς μη ξεχνάωμε όμως ότι ή 'Ωκεανογραφία είναι νέα έπιστήμη ακόμη και όσο προοδεύει και με τα τελειότερα μέσα, που διαρκώς έφευρίσκει ο άνθρωπος, άσφαλώς μάς έπιφυλάσσει πολλές έκπληξεις.

← ΕΕΝ Γυμνασίου Ροδολίβους με δώρα δια τους άπορους.
Juniors of High School Rhodolivos with gifts for the poor.

← ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Καλοβάτου Β' Περ. Άρτης μεταφέρουν δώρα δια την ανέγερσιν του διδαστηρίου.
Juniors of Elem. School Kalovaton, 2nd district Arta helping in the reconstruction of their school.

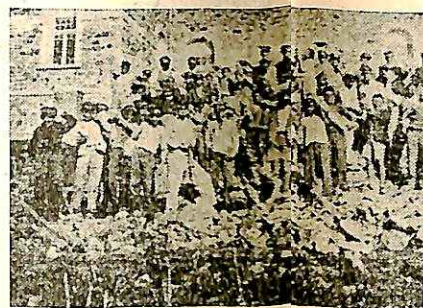
← ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Λυκείου «Ελληνισμός» Πειραιώς ψάλλουν τα κάλαντα υπέρ των πτωχών.
Juniors of the Private Elem. School «Ellinismos» Piraeus singing the carols to raise money for the poor.

← ΕΕΝ Ε' και Στ' τάξεως Ε' Δημ. Σχολ. Κερκώρας με δώρα δια τα πτωχά παιδιά.
Juniors of 5th Elem. School Corfou with parcels for the poor schoolmates.

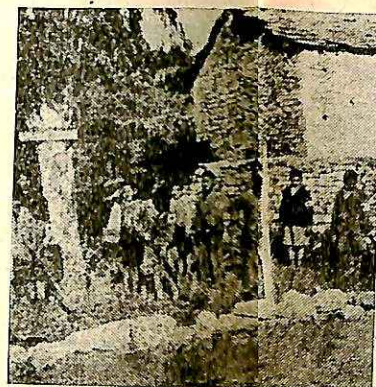
↑ ΕΕΝ 2ου Δημ. Σχολ. Μυτιλήνης ασκούνται εις τας α' βοηθείας.
Juniors of 2nd Elem. School Mytilene practicing in first aid.

↑ ΕΕΝ μαθηταί Γυμνασίου Βολισσού Χίου βοηθούν εις την κατασκευήν του Γυμναστηρίου των.
Juniors of High School Volissos Chios helping in the construction of their playground.

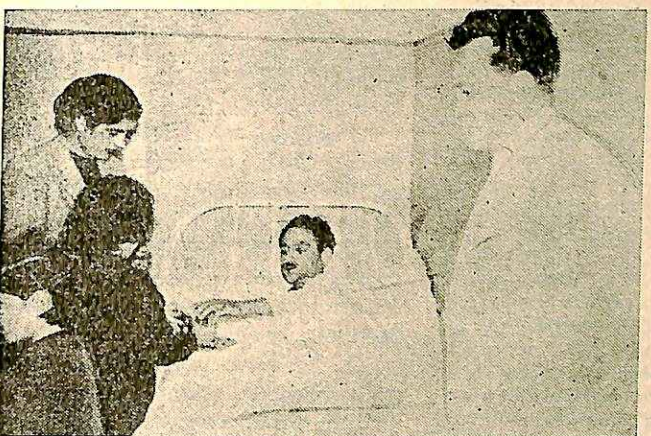
↑ ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Σβορώνων Κεφαλληνίας με δώρα δια τους τροφίμους του Πτωχοκομείου της νήσου.
Juniors of Elem. School Svoronata Cefallonia with gifts for the poor.

↑ ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Λυκοσούρου Μεγαλοπόλεως φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Lycosouron planting trees.

↑ ΕΕΝ 12ου Δημ. Σχολ. Α' Περ. Θεσ/νίκης ασκούνται εις τας α' βοηθείας.
Juniors of 12th Elem. School 1st district Salonica practicing in first aid.

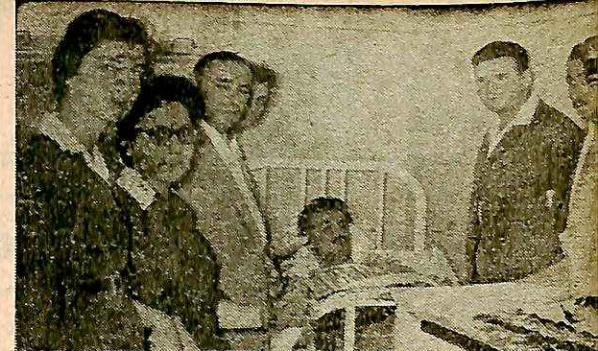

↑ ΕΕΝ 1ου Δημ. Σχολ. Κρίτσας προσφέρουν δώρα εις τους άσθενείς του νοσοκομείου του Αγίου Νικολάου.
Juniors of 1st Elem. School Kritsa offering gifts to the patients of the hospital of the chief town.

↑ ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Ρητινίας βοηθούν εις έργα κοινωτικά.
Juniors of Elem. School Ritinia helping in works of public utility.

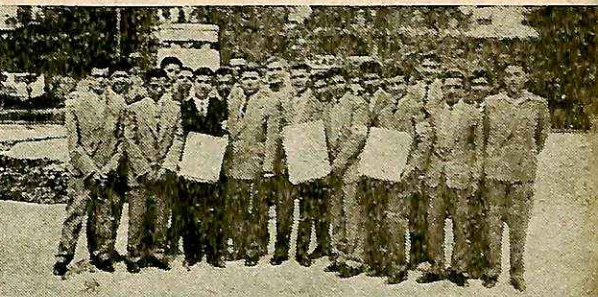
→ ΕΕΝ Γυμνασίου Θεσ/νίκης εις το Γεν. Νοσοκομείον της Πόλεως.
Juniors of High School Thebes at the town-hospital.

→ ΕΕΝ Ε' Δημ. Σχολ. Αλεξ/πόλεως καλλιεργούν τα φυτάρια του σχολ. κήπου.
Juniors of 5th Elem. School Alexandroupolis looking after the nursery plants.

→ ΕΕΝ Γυμνασίου Αρρέων Νίκαιας Πειραιώς προσφέρουν τρία πλήρη φαρμακεία δι' άκριτικά σχολεία.
Juniors of High School for Boys Nikaia, Piraeus offering three full medical chests for Schools at remote villages.

→ ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Φιλιατών προσφέρουν δώρα εις τους άσθενείς του νοσοκομείου της πόλεως.
Juniors of Elem. School Philiatas offering gifts to the patients of the town hospital.

→ ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Προφήτου 'Ηλία Έδέσσης με δώρα δια τους Άκρίτας.
Juniors of Elem. School Prophet Elias with gifts for the soldiers at the frontiers.

↓ ΕΕΝ 16ου Δημ. Σχολ. Βόλου καλλιεργούν τον σχολ. κήπον.
Juniors of 16th Elem. School Volos in their School garden.

↓ ΕΕΝ 3ου Δημ. Σχολ. Καλλιθέας Άθηνών περιποιούνται τα δένδρα, που έφύτευσαν.
Juniors of 3rd Elem. School Kalithea attending to the trees they planted.

↓ ΕΕΝ Β' Δημ. Σχολ. Πτολεμαίδος με δώρα δια τους άσθενείς του δηγιονομικού Σταθμού της Πόλεως.
Juniors of 2nd Elem. School Ptolemais with gifts for the patients of the town dispensary.

↓ ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Μεσσήνης, Μεσσήνης με δώρα δια τους πτωχούς.
Juniors of Elem. School Messina, with gifts for the poor.

↓ ΕΕΝ Γυμνασίου Δερβενίων μετά την συνεδρίασιν όπου κατέστρωσαν το πρόγραμμα εργασίας του νέου σχολ. έτους.
Juniors of High School Derivation ready for their program of activity.

↓ ΕΕΝ Γυμνασίου Χρυσουπόλεως επιστρέφοντες από την αναδάσωσιν.
Juniors of High School Chrysoupolis returning from the reafforestation.

ΝΑΞΟΣ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Από τον Πειραιά το πλοίο, ύστερα από οκτώ ώρες ταξίδι, μάς έφερε στην «Αξιά», πρωτεύουσα και λιμάνι του μεγαλύτερου νησιού των Κυκλάδων, της Νάξου. Για πολλούς ή Νάξος, είναι ή ωραιότερη απ' τις Κυκλάδες, παρ' όλο πού, στην όμορφιά, είναι δύσκολο να διαλέξει κανείς ανάμεσά τους.

Η Αξιά, λοιπόν, ή καλύτερα ή «Χώρα της Αξιάς»—γιατί Αξιά λέν κι όλο το νησί—προσφέρει στα μάτια του επισκέπτη μια ξεχωριστή γραφικότητα κι όμορφιά.

Στους πρόποδες και τις πλευρές ενός λόφου, είναι χτισμένη ή μικρή πολιτεία με τὰ χαρακτηριστικά απλά, κυβιστικά κι δολολευκά σπίτια του κυκλαδικού ρυθμού με στενωσόκακα καλντεριμωτά, και σε πολλά μέρη θολωτά, «στεγαστά» όπως τὰ λέν. Οι καμάρες τους στηρίζουν δόκληρα σπίτια. Ίδιαίτερα εντύπωση κάνουν στον επισκέπτη τὰ καμπαναριά των εκκλησιών με την ιδιότυπη λαϊκή τους αρχιτεκτονική.

Στό λόφο, ή γαλλική σχολή των καλογραιών και τὰ ερείπια του κάστρου, πού έκτισαν οι μεσαιωνικοί δούκες της Νάξου. Τὰ οικόσημά τους σώζονται ακόμη, φθαρμένα όμως κάπως από το χρόνο.

Σ' ένα νησάκι, μπροστά στο λιμάνι, «Παλάτια», δύο ενωμένες αρχαίες στήλες σχηματίζουν την «Πορτάρα». Πρόκειται για ερείπια αρχαίου ναού του Διονύσου ή του Απόλλωνος.

Πιο κοντά στο λιμάνι, μια όλοσπρη, χαριτωμένη εκκλησιούλα, ή «Παναγία του Βράχου», περιζώνεται από τή θάλασσα.

Στὰ δρομάκια της πόλεως, ή κίνηση είναι ζωηρά γραφική με τους χωρικούς, πολλοί από τους οποίους

φορούν γαλάζιες βράκες και κόκκινα φέσια, τους ναυτικούς, τις γυναίκες με τους μπόγους στα κεφάλια, με τις κουβέντες στην ιδιόρρυθμη τοπική διάλεκτο μακρόσυρτη και τραγουδιστή.

Η Νάξος είναι κατάφυτη και παραγωγικωτάτη: σιτάρι, λάδι, φρούτα, πολύ ώραιο κρασί. Έχει επίσης πολλά πρόβατα κι αγελάδες.

Έκτος από τις φυσικές του καλλονές, το νησί είναι γεμάτο μνημεία, αρχαία και μεσαιωνικά, βυζαντινές εκκλησίες με ωραίες τοιχογραφίες, παληούς πύργους έρειπωμένους και κάστρα.

Η Απειρανθος, ωραιότατο χωριό, βρίσκεται σε 700 μέτρα ύψος. Οι κάτοικοί του φημίζονται για τη γερή τους ράτσα και την παλληκαριά. Αλλά και σ' όλη την Νάξο υπάρχει μια αντρική νοοτροπία και μια αυστηρότητα στα ήθη. Πολύ ωραία είναι και ή λαϊκή ποίηση. Στα πανηγύρια τραγουδούν τους χαριτωμένους στίχους με τη συνοδεία χαρακτηριστικών τοπικών οργάνων, του «λαβούτου» και της «τοαμπούνας».

Δυόμιση ώρες με μουλάρι από την Απειρανθο είναι το χωριό Κόρωνος με τὰ πλούσια όρυχεία της σύμυρας ή Ναξίας γης. «Σμυρίγλι» τὸ λέν οι ντόπιοι. Μ' αυτό, πού παράγεται, πολύ στη Νάξο, λειαίνεται και στυλβώνεται το γυαλί, μάρμαρα, πέτρες, μέταλλα, κατασκευάζονται τὰ σμυριδόπανα, τὰ σμυριδόχαρτα, τὰ ακόνια και χρησιμοποιείται στα γεωτρητικά μηχανήματα.

Δύο ώρες ακόμη με το μουλάρι θέλουμε για το χωριό Κωμιακή. Εκεί κοντά υπάρχουν αρχαία λατομεία μαρμάρου. Σώζονται και τὰ υπολείμματα ενός κολοσσού. «Στόν Απώλων» λέν τον χώρο αυτόν οι κάτοικοι.

Το μάρμαρο είναι το κυριώτερο στατικό των βουνών της Νάξου. Έβγαζαν άφθονο οι αρχαίοι. Το θεωρούσαν εφάμιλλο με το Παριανό. Έτσι, στη Νάξο ήταν μακρά παράδοσις ή γλυπτική. Όνομαστοί ήσαν ο Ίφικρατίδης, Βύζης κι Αλκαμένης, μαθητής και αντίπαλος του Φειδία. Αρχαίοι μύθοι λέν πως στη Νά-

ξο γεννήθηκε ο Διόνυσος από τον μηρό του Διός, οτι πήρε γυναίκα του την Αριάδνη, πού εγκατέλειψε εδώ ο Θησέας κι οτι αυτός έκανε το νησί παραγωγικό, ευτυχισμένο.

Πρώτοι κάτοικοι ήσαν Κάρες, ύστερα Κρήτες και κατόπιν Ίωνες. Ο Πεισίστρατος επέβαλε τον τύραννο Λύγδαμ. Τότε ήκμασε ή Νάξος. Οι Σπαρτιάτες όμως κατήρεσαν τον Λύγδαμ κι έδωσαν την αρχή σε πλούσιους γαιοκτήμονες. Αυτοί εκάλεσαν τον Μιλήσιο τύραννο Αρισταγόρα, Με την άφορμή αυτή εκστρατεύουν οι Πέρσες στις Κυκλάδες, αποκρούονται, αλλά το 490 καταστρέφουν την Νάξο. Αργότερα το νησί μετέχει στην Αθηναϊκή συμμαχία, αντιτάσσεται όμως στους Αθηναίους, πού το ύποτάσσουν το 466.

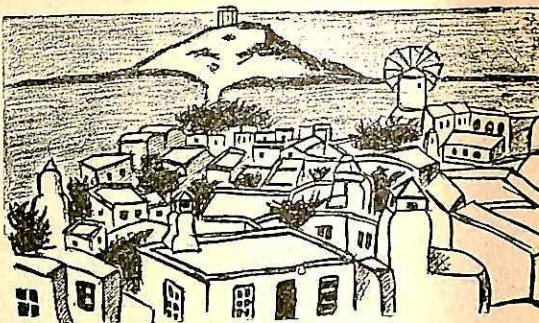
Στους κατόπιν χρόνους ή Νάξος ανήκει στους Μακεδόνες, στους Πτολεμαίους, στους Ροδίους. Επί αυτοκράτορος Κώνστα έγινε Βυζαντινή. Υπέφερε πολλά απ' τους πειρατές και τους Σαρακηνούς.

Το 1207 την κατέλαβε ο Ένετος Μάρκος Σανούδος. Τον άλλο χρόνο ο πάπας Ίννοκέντιος ο 3ος ιδρύει την Καθολική Έπισκοπή.

Αργότερα οι Τούρκοι έδιωξαν τον κατόπιν δούκα Ιάκωβο Δ', Κρίσπο. Έδωσαν το δουκάτο σ' έναν έβρατο Πορτογάλλο, τον Ίωσηφ Νάση. Αυτός έβαλε διοικητή τον Φραγκίσκο Κορονέλλο, πού έκανε πολλά καλά στο νησί. Αφ' ότου πέθανε (1580) ή Νάξος έμεινε τουρκική, εκτός από μια τετράχρονη Ρωσική κατοχή (1770—1774), όπου ελευθερώθηκε με την Έπανάστασι του 1821.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

«Η άγρυπνος παρακολούθησις της ευκαιρίας, ή ευστροφία και ή τόλμη για να την αρπάξωμε, ή δύναμις και ή επιμονή για να την χρησιμοποιήσωμε, είναι αί άρεταί, πού εξασφαλίζουν την επιτυχίαν».

Ο Μάξ Ουμπέρ

—Τέλος πάντων, είπε ο Τζών Κόρτ, σε λίγο θα τελειώσει αυτή ή έκδρομή μας, πού πραγματικά ήταν αρκετά τυχερή. Α, δε βλέπω την ώρα να γυρίσωμε στη Λιμπρεβίλ και να ξεκουραστούμε από τους κόπους αυτού του τριμήνου ταξιδιού.

—Κι όμως, απάντησε ο Μάξ Ουμπέρ, εγώ νομίζω οτι αυτή ή έκδρομή δεν ήταν όσο περίμενα ενδιαφέρουσα.

—Τί λές τώρα, αγαπητέ Μάξ, είπε πάλι ο Τζών. Διατρέξαμε τόσες εκατοντάδες μίλια στην καρδιά της Κεντρικής Αφρικής, τόσους κινδύνους ανάμεσα σε φυλές

κάθε άλλο παρα φιλόξενες, λάβαμε μέρος σε κυνήγια λιονταριών και πανθήρων, και μου λές πως δεν είσαι ικανοποιημένος; Κι άσε πια και πόσους έλεφαντες σκοτώσαμε. Ορίστε. Δεν έχεις παρά να μετρήσης τὰ έλεφαντ όδοντα, πού κουβαλούν μπροστά και πίσω μας όλοι αυτοί οι μαύροι.

—Πραγματικά. Θα πλουτίσει μ' αυτά ο αρχηγός μας ο Ούρντάξ.

Αυτά έλεγαν οι δύο φίλοι καθισμένοι στο πίσω διαμέρισμα της άμαξας, πού την έσερναν τέσσερα βόδια. Μά κόντευε να βραδιάσει πια, και το καραβάνι σταμάτησε κάτω από ένα γήλοφο, όχι μακριά από ένα μεγάλο δάσος, για να περάσει εκεί τη νύχτα.

Μαζί σταμάτησε φυσικά κ' ή άμαξα, πού ήταν προωρισμένη αποκλειστικά για τον Αμερικανό Τζών Κόρτ, το Γάλλο Μάξ Ουμπέρ, τον Πορτογάλο μεγαλέμπορο Ούρντάξ και τον Ιθαγενή οδηγό Κάμη. Τis άποσκευές και τὰ έλεφαντόδοντα τὰ κουβαλούσε το προσωπικό του καραβανιού καμμιά πενηνταριά μαύροι από το Καμερούν.

Μόλις εστάθηκε το άμάξι, έτρεξε άμέσως να περιποιηθί τους κύριους του ο μικρός ιθαγενής Λάγκα. Ήταν ένα πολύ συμπαθητικό και πρόθυμο παιδί, πού ο Μάξ Ουμπέρ και ο Τζών Κόρτ το είχαν ελευθερώσει από τη σκλαβιά. Οι δύο φίλοι το είδαν κάποτε αιχμάλωτο στα χέρια μιας μισόάγριας φυλής και το ελευθέρωσαν, εξαγοράζοντάς το με λίγα γυαλικά.

Δάκρυα ευγνωμοσύνης έτρεχαν από τὰ μάτια του

Ο Ούρντάξ

Ο μικρός Λάγκα

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΔΑΣΟΣ

(Μυθιστόρημα του Ίουλιού Βέρν)

καλού αυτού μικρού, κάθε φορά πού οι ευεργέτες του τον έχάιδευαν με στοργή, ή και απλώς του έλεγαν ένα καλό λόγο.

Έτρεξε λοιπόν ο Λάγκα, πρόθυμος όπως πάντα, τους έβοήθησε να κατεβούν από την άμαξα και φρόντισε γρήγορα να τους φέρη φαγητό, για να δειπνήσουν, καθώς έσυνήθιζαν, μαζί με τον Ούρντάξ και τον Κάμη.

Για μισή ώρα κι αυτοί και όλοι οι άνθρωποι της συνοδείας είχαν πέσει στο φαί κ' έτρωγαν άμίλητοι. Και μόλις τελείωσαν, κουρασμένοι από το ταξίδι της ήμέρας, έπεσαν στον ύπνο. Ο Κάμη ώρισε τότε μερικούς φρουρούς, πού θα έφύλαγαν το καραβάνι ανά δύο με τη σειρά, και πλάγιασε κι αυτός.

Φαίνεται όμως, οτι και οι φρουροί αποκοιμήθηκαν, κ' έτσι κανείς τους δεν έννοιωσε—ύστερα από μια ώρα—ένα μακρινό θόρυβο, ένα βογγητό υπόκομφο, ανάμικτο και με μερικά θολά σφυρίγματα, πού έρχονταν από το αντίθετο μέρος του δάσους.

Κ' ευτυχώς πού ο Λάγκα, ο όποιος πάντοτε λαγοκοιμόταν, κάτι άκουσε μέσα στον πρώτο ύπνο του και μισοσηκώθηκε άνήσυχος, για να βεβαιωθεί. Μά ο θόρυβος όλο και δυνάμωνε, κ' έτρεξε ευθύς και ξύπνησε τ' άφεντικά του, πού με το άκουσμα της τρομακτικής ειδοποίησης πετάχτηκαν άπάνω. Σε λίγο βρίσκονταν στο πόδι και ο Ούρντάξ κι ο Κάμη, ο όποιος, με την πείρα πού είχε, κατάλαβε άμέσως τί ήταν κ' έφώναξε:

—Τis καραμπίνες μας γρήγορα.

—Τί τρέχει, ρώτησαν οι άλλοι παίρνοντας τὰ όπλα τους.

—Κοπάδι ελεφάντων.

(έπεται συνέχεια).

Διασκευή Β.

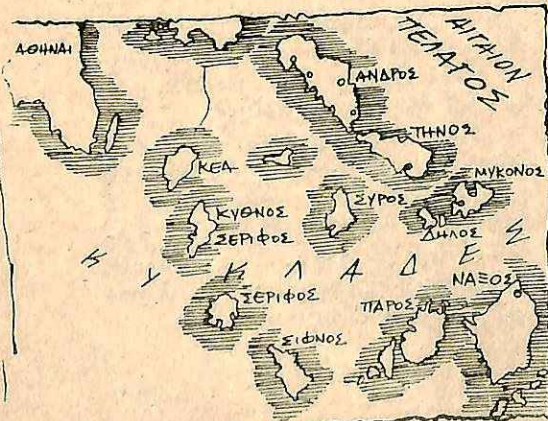
Τὰ έλεφαντόδοντα και τις άποσκευές τὰ κουβαλούσαν οι μαύροι.

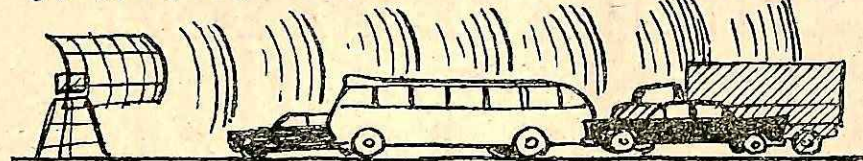
Ο Τζών Κόρτ

Ο Κάμη

ΠΑΝΤΑΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΟΧΑΙΑΝ

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ, Χημικού-Μηχανικού

Το Ραντάρ-Τροχαίας έχει ως αποστολή να καταγράψει την ταχύτητα, που αναπτύσσει ένα τροχοφόρον.

Η συσκευή αυτή επενοήθη δια να διευκολύνη το έργο των αστυνομικών της τροχαίας κινήσεως, οι οποίοι καταβάλλουν φιλοτίμους προσπάθειες και αναζητούν τρόπους δια να επιλύσουν το όξύτατον πρόβλημα ρυθμίσεως της κυκλοφορίας των τροχοφόρων, που άσασχολεί σήμερα τις αστυνομίας όλων των προηγμένων Κρατών και ιδίως των μεγάλων αστικών κέντρων όπου ο αριθμός των εν κυκλοφορία οχημάτων είναι πολλάκις αστρονομικός.

Βεβαίως όλες αυτές οι προσπάθειες αποβλέπουν κυρίως εις τον περιορισμόν του αριθμού των θυμάτων από τροχοφόρα και εις ομαλήν και απρόσκοπτον κυκλοφορίαν εις τας μεγαλουπόλεις, εις τας οποίας μάλιστα το δριον ταχύτητος των τροχοφόρων είναι καθωρισμένον και επιβάλλεται ή τήρησις του υπό των οδηγών.

Γιαυτό έγινε απαραίτητος ή ύπαρξις ενός αντικειμενικού μετρητού, του οποίου επί πλέον ο χειρισμός να απαιτή ήλάχιστον προσωπικόν.

Τα χρησιμοποιούμενα υπό των ανθρώπων χρονόμετρα είναι υπό ώρισμένους μόνον προϋποθέσεις αντικειμενικά εις την μέτρησιν του χρόνου.

Εκτός τούτου ή απόστασις, την οποίαν δέον να καλύψη ένα τροχοφόρον δια να προσδιορισθή ή ταχύτης του δια του χρονόμετρου, είναι τουλάχιστον 300 μέτρα ευθείας διαδρομής — πράγμα σπανιώτατον δια τας πόλεις λόγω των συχνών διασταυρώσεων και των παραπλεύρων οδών. Μόνον ένας τελείως αυτόματος μηχανισμός, ο οποίος δια να καταγράψει την ταχύτητα ενός οχήματος απαιτεί κλάσμα μόνον της ανωτέρω διαδρομής και ο οποίος, επί πλέον, θα είναι ενισχυμένος με μίαν φωτογραφικήν μηχανήν, είναι άσφαλής, ακριβής και αντικειμενικός. Η ύπαρξις δε ενός άκαταμαχήτου τεκμηρίου κατά την απόδοσιν δικαιοσύνης εις παραβάσεις τροχαίας κινήσεως παίζει, φυσικά, σημαντικόν ρόλον.

Ποσοστόν 17 ο/ο του χρόνου ύπηρεσίας των κατηνάλισκον οι άστυφύλακες της Τροχαίας ως μάρτυρες εις τας αίθουσας του Δικαστηρίου.

Όσα εξετέθησαν ανωτέρω άπετέλεσαν το κίνητρον δια την επινόησιν του Ραντάρ τροχαίας εις τα έργαστήρια έρευνών της Τελεφούγκεν.

Η λέξις Ραντάρ καθ' έαυτήν συνετέθη από τα αρχικά γράμματα των χαρακτηριστικών λέξεων εις την Άγγλικήν γλώσσαν **Radio Detecting and Ranging** που σημαίνουν: Άνακάλυψις και μέτρησις απόστασεως αντικειμένων τη βοήθεια Ραδιοκυμάτων.

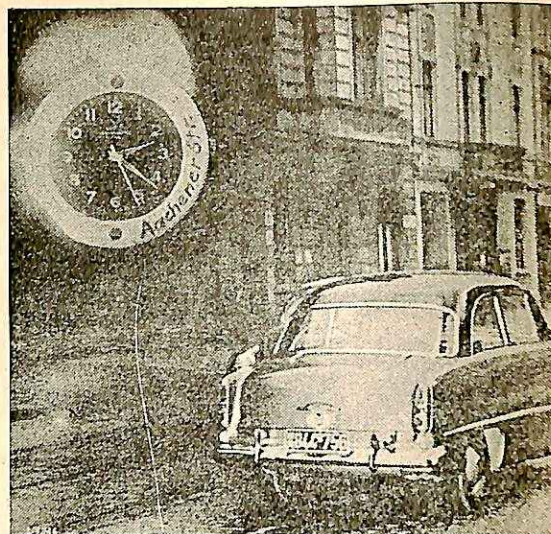
Το Ραντάρ τροχαίας διαφέρει των γνωστών συσκευών Ραντάρ των εγκατεστημένων εις τα αεροδρόμια, πλοία και στρατωνισμούς προς ανίχνευσιν του αϊθέρος κατά το ότι τούτο δεν μετρά απόστασεις, αλλά καταγράφει την ταχύτητα. Κοινόν χαρακτηριστικόν άμφοτέρων είναι ή χρησιμοποίησις των Ραδιοκυμάτων, τα οποία αποτελούνται από κύματα μικρού μήκους, που προσπίπτουν επί του προς ανακάλυψιν αντικειμένου (εις την περίπτωσιν του Ραντάρ τροχαίας, αϊ άκτίνες προσπίπτουν επί του τροχοφόρου) ανακλώνται και επιστρέφουν εις την κεραίαν, άφ' ής εξεπέμφθησαν.

Από την κεραίαν τα επιστρέφοντα Ραδιοκύματα—φορείς των χαρακτηριστικών του αντικειμένου, επί του οποίου προσέπεσαν και άνεκλάσθησαν—διοχετεύονται εις τον δέκτην, ο οποίος διαθέτει ήλεκτρικούς ενισχυτάς προς ένίσχυσιν των ραδιοκυμάτων, τα οποία, ένεργοϋντα ως ήλεκτρικόν ρεύμα πλέον, θέτουν εις κίνησιν τους διαφόρους μετρητάς και ώρολογιακούς μηχανισμούς, οι οποίοι έν τελευταία άναλύσει παρέχουν στοιχεία του παρατηρουμένου αντικειμένου.

Σημ. Τα ραδιοκύματα είναι ήλεκτρομαγνητικά κύματα δηλ. φορείς ήλεκτρικής ένεργείας.

Πώς λειτουργεί το Ραντάρ τροχαίας

Η συσκευή συνίσταται από την κεραίαν τον δείκτην ή μετρητήν και

Έγκατάστασις Ραντάρ τροχαίας. Άποτελείται από ώρολόγιον, μετρητήν ταχύτητος και φωτογραφικήν μηχανήν με Flash. Καταγράφονται αυτόματα ή ήμερομηνία, ή ώρα και ο τόπος παραβάσεως.

το μηχανήμα ή γεννήτριαν του άπαιτουμένου ήλεκτρικού ρεύματος. Προσέτι, ως συμπλήρωμα δύναται να ύπάρχη και μία φωτογραφική μηχανή με Flash (δια νυκτερινάς φωτογραφήσεις).

Εις το τμήμα της συσκευής, εις το όποιον ανήκει και ή κεραία περιλαμβάνονται ο πομπός και ο δέκτης (δια την έκπομπήν και την ύποδοχήν των Ραδιοκυμάτων αντίστοιχως).

Εις το τμήμα του δείκτου εύρίσκονται το ώρολόγιον και ήμερολόγιον, ο μετρητής ταχύτητος.

Το μηχανήμα παροχής ρεύματος έφοδιάζει τον όλον μηχανισμόν με την απαραίτητον δια την λειτουργίαν του τάσιν είτε από μίαν μπαταρίαν ή άπ' ευθείας από το τοπικόν δίκτυον.

Η φωτογραφική μηχανή με την εξάρτησιν του Flash εύρίσκονται εις ειδικόν κιβώτιον στηριζόμενον επί ενός τρίποδος. Έντός του κιβωτίου αυτού είναι ένας δεύτερος μετρητής καταγραφής της ταχύτητος οχημάτων και ένα ώρολόγιον. Η φωτογραφία άποτελεί το τεκμήριον (άδιάψευστον στοιχείον), εις την οποίαν άπεικονίζονται αυτό τούτο το όχημα, ο μετρητής ταχύτητος και το ώρολόγιον. Κατ' αυτόν τον τρόπον επιτυγχάνεται μία πιστή άπεικόνισις παντός έπεισοδίου της τροχαίας κινήσεως.

Κατά την τοποθέτησιν της συσκευής Ραντάρ εις την κατάλληλον θέσιν, το μέν τμήμα κεραίας ως και ή φωτογραφική μηχανή εγκαθίστανται εις την έσχατιάν της όδοϋ με κατεύθυνσιν των ραδιοακτίνων επί της τροχιάς του έλεγχομένου δρόμου.

(Η συνέχεια εις σελίδα 20)

Ίστορίες από τη Λαογραφία μας

Ο σοφός γέροντας

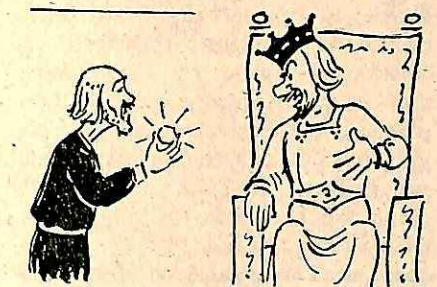
ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ήταν μιá φορά σέ μιá μακρινή πολιτεία ένας άνθρωπος πλούσιος κι από μεγάλη οικογένεια, που οι διάφορες άτυχίες της ζωής τον έκαναν να χάσει την περιουσία του και τον έφεραν σέ μεγάλη στενοχώρια. Μή έχοντας λοιπόν άλλον τρόπο να ζήσει, πήρε μιá μέρα το καλύτερο από τα παιδιά του κι άφού του έκανε πρώτα ένα μάθημα για τη μεταβολή των ανθρώπινων πραγμάτων και για την άξία της σοφίας και της γνώσεως, που είναι τα μεγαλύτερα κι αιώνια αγαθά, τον συνεβούλευσε να τον πουλήση σκλάβο στην Κωνσταντινούπολι: «Μή στενοχωριέσαι παιδί μου, του έπτε κι εγώ θα τα καταφέρω να ξαναγυρίσω πλούσιος κοντά σας. Δέσε με με τις αλυσίδες και κοίταξε μόνον να με πουλήσης σ' ακριβή τιμή».

Τί να κάνει και το καημένο το παιδί; Μπροστά στην έπιμονή του πατέρα του υπεχώρησε και τον πήρε μαζί του στην Κωνσταντινούπολι, όπου και πράγματι τον πούλησε για σκλάβο σ' ένα από τους ανθρώπους του παλατιού.

Τον έφεραν τότε μπροστά στον βασιλιά κι εκείνος τον ρώτησε τί ξέρει και ποιά είναι ή τέχνη του. Απήντησε λοιπόν ο γέροντας ότι γνωρίζει τέσσερις τέχνες, δηλαδή να

Δέν πέρασε καιρός κι ήλθε ή μέρα να φανούν οι γνώσεις του σοφού γέροντα. Ξένος έμπορος από μακριά ήλθε στο παλάτι να πουλήση στο βασιλιά ένα μεγάλο πολύτιμο πετράδι. Ο βασιλιάς τόσο ένθουσιάστηκε, που άμέσως το άγόρασε σέ ακριβή τιμή με τον σκοπό να στολίση το στέμμα του. Λημονήσε όμως μέσα στη βιασύνη του να ρωτήσει και τον σοφό γέροντα. Μόλις έφυγε ο πωλητής, θυμήθηκε τότε ότι είχε στην ύπηρεσία του κάποιον γέρο δοϋλο, που ήξερε την άξία των πολύτιμων πετρωδιών. Τον κάλεσε μπροστά του άμέσως και του έδειξε το διαμάντι,

— Αυτό δεν άξίζει τίποτε.

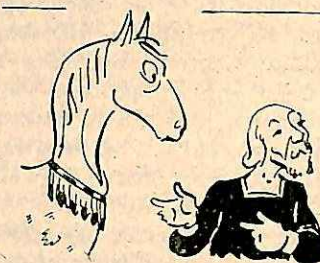
τι, που άγόρασε. Ποιά ύπηρεσε όμως ή έκπληξις του, όταν ο γέροντας άτάραχα του άποκρίθηκε ότι αυτό το πολύτιμο πετράδι δεν άξίζει περισσότερο από ένα κούφιο καρύδι κι αυτό, γιατί μέσα στην πέτρα ύπηρε φυτεμένο ένα σκουλήκι, που την κατέτρωγε σιγά-σιγά.

Ο βασιλιάς θυμωμένος διέταξε τότε να σπάσουν το πετράδι για να ίδούν, αν λέγη την άλήθεια ο γέροντας. Άλλά μόλις άνοιξαν την πολύτιμη πέτρα και φάνηκε μέσα το σκουλήκι, που άληθινά την κατέτρωγε, όλοι έθαύμασαν τη σοφία του ανθρώπου, που ήξερε τόσο καλά να διακρίνη την άξία των πολύτιμων πετρωδιών.

Δέν άργησαν όμως να φανούν και για δεύτερη φορά οι γνώσεις του γέροντα. Γιατί μιá μέρα, που έφεραν στον βασιλιά ένα μεγαλόσωμο άλογο, που όλοι το έθαύμασαν κι εκείνος έζήτησε την γνώμη του σοφού γέροντα, αυτός παρατήρησε ότι το άλογο δεν είχε μεγάλη άξία κι ότι ήταν άκατάλ-

ληλο για τους άγώνες και το κυνήγι. Κι άλήθεια άμέσως άποδείχτηκε ότι ή γνώμη του ήταν σωστή κι όλοι παραδέχτηκαν ότι ή προφητική του δύναμις ήταν μεγάλη.

Για τρίτη φορά έδωσε δείγμα της σοφίας του ο γέροντας, όταν τον ρώτησε ο βασιλιάς για μιá όμορφη βα-

— Είναι άκατάλληλο για τους άγώνες και το κυνήγι.

σιλοπούλα, που ήθελε να την δώση γυναίκα στον γιό του. Ο γέροντας άφού την παρακολούθησε, του έπτε ότι δεν έχει καλό χαρακτήρα, γιατί φαινόταν σπάταλη, έπιπόλαιη και ματαιόδοξη και πράγματι από τις πληροφορίες, που πήρε μετά ο βασιλιάς, άποδείχτηκε ότι είχε δίκιο.

Έτσι για τρία πράγματα φάνηκε άληθινός και σοφός ο γέροντας κι ο βασιλιάς εύχαριστημένος από τις γνώσεις του, θέλησε να τον κρατήσει για πάντα κοντά του. Εκείνος όμως, άφού του έδωσε ώρισμένες συμβουλές για τον τρόπο, που πρέπει να κυβερνά και για την άξία των ανθρώπων του παλατιού, τον παρεκάλεσε να τον άφιση να γυρίση στην οικογένειά του, γιατί όπως έπτε: «Τίποτε δεν

— Είναι σπάταλη, έπιπόλαιη και ματαιόδοξη.

είναι πιο ιερό και πιο αγαπητό από την οικογένεια».

Τότε ο βασιλιάς, άφού τον ώνόμασε διδάσκαλο και σοφώτατο πρεσβύτε, τον έστειλε φορτωμένο με δώρα στην οικογένειά του, κι ώμολόγησε μπροστά σέ όλους τους αϋλικούς ότι τη μεγαλύτερη δύναμι στον κόσμο την έχει ή σοφία και ή γνώσις.

Αθλητική Ζωή

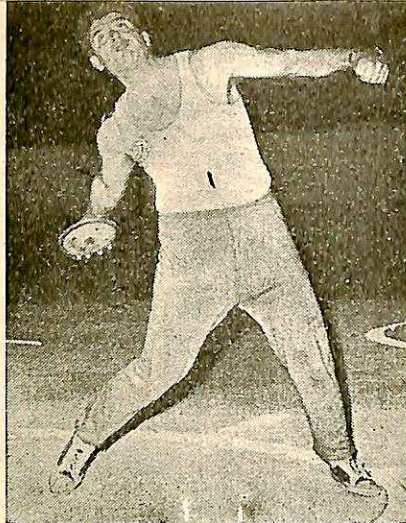
Ο ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ΚΟΥΝΑΔΗΣ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Λίγοι αθληταί στον κόσμο έχουν επιτύχει το κατόρθωμα του νεαρού δισκοβόλου, Αντώνη Κουνάδη, που με μιά υπέροχη βολή έφθασε τα 56μ 06. Η βολή αυτή, μα'ί με το άλμα των 4 μ. 60 εις το επί κοντώ αποτελούν τους μεγαλύτερους άθλους στην ιστορία του Έλληνικού αθλητισμού. Ανάμεσα στους καλλίτερους δισκοβόλους του κόσμου ο Κουνάδης καταλαμβάνει τη δέκατη θέση. Προηγούνται απ' αυτόν ο Πολωνός Πιατκόφσκυ, που κατέρριψε τελευταία το παγκόσμιο ρεκόρ με 59μ. 91, ο Ούγγρος Σέτζενγκυ με βολήν 58μ 60, ο Άμερικανός Όλυμπιονίκης Όερτερ με 58μ 12, ο Άμερικανός Μπάμπα με 57μ 96, ο επίσης Άμερικανός Ο Μπράϊαν με 56μ 43 και οι: Τσίχακ (56μ 34), Ντύμπλεσις (56μ 31), Τρουσένιερ (56μ 25), Μπουκάντσεφ (56μ 20) και Σιλβέστερ (56,08). Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι ο λαμπρός δισκοβόλος μας είναι νεώτατος και έν εξελίξει και δέν αποκλείεται πολύ συντόμως να βελτιώσει το θαυμάσιον ρεκόρ του. Η βολή του Κουνάδη κατέχει την 18η θέση μεταξύ των καλλιτέρων δι-

σκοβόλων όλου του κόσμου και όλων των εποχών, ένω αντίστοιχος, το άλμα 4μ60 του Ρουμπάνη καταλαμβάνει την 11ην θέση. Επίσης πρέπει να σημειωθεί ότι ανάμεσα στις εκατοντάδες τών επιλέκτων αθλητών, που μετέσχον τών Όλυμπιακών αγώνων από το 1896 μέχρι το 1956, ή βολή του Κουνάδη έρχεται δεύτερα. Η ιστορία της εξέλιξεως των ελληνικών επιδόσεων εις την δισκοβολίαν αρχίζει ουσιαστικά από την εμφάνισι του Νίκου Σύλλα το 1934. Ο μικρόσωμος, σχετικά, αυτός αθλητής με την καταπληκτική όμως σε ταχύτητα στροφή έβελτίωσε το πανελλήνιον ρεκόρ της δισκοβολίας μέσα σε πέντε χρόνια, κατά εξήμισυ μέτρα. Σε μιά διετία, από το 1957 μέχρι το 1959, ο Κουνάδης έβελτίωσε την επίδοσι του Σύλλα κατά πέντε μέτρα και έξ εκατοστά. Όπως και στην εποχή του Σύλλα, έτσι και σήμερα, το Έλληνικό ρεκόρ της δισκοβολίας βρίσκεται σε διεθνή επίπεδα και είναι άναμφισβήτητον πως σύντομα ή επίδοσις αυτή θά βελτιωθεί πολύ περισσότερο, γιατί, όπως είπαμε, ο Κουνάδης βρίσκεται ακόμη στην άρχη της σταδιοδρομίας του. Μόνον ο Όλυμπιονίκης του 1956, στην Μελβούρνη, Άμερικανός Όερτερ έχει επιτύχει καλλίτερη βολή από αυτήν του Κουνάδη. Στην τελευταία αυτήν Όλυμπιάδα ο Άλ Όερτερ επέτυχε βολήν 56μ 36 και έστέφθη πρώτος Όλυμπιονίκης στη δισκοβολία. Τόσες εκατοντάδες περίφημων δισκοβόλων, που έλαβαν μέρος σε μιά όλόκληρη εξηκονταετία Όλυμπιακών αγώνων δέν έφθασαν τή βολή του Κουνάδη. Φυσικά, στα Βαλκάνια, ή βολή του Έλληνος πρωταθλητού είναι ή καλλίτερη και μάλιστα με αισθητή διαφορά.

Με την ευκαιρία αυτή δέν θάταν άσκοπο να αναφέρωμε τους καλλίτερους δισκοβόλους του κόσμου όλων των εποχών. Πρώτος—τή στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές—είναι ο Πολωνός Πιατκόφσκυ με βολήν 59μ 91, που επέτυχε τόν περασμένο Ιούνιο. Λέμε τή στιγμήν αυτή, γιατί σε προπόνησι ο Όερτερ έφθασε

Ο Άντωνης Κουνάδης εις μίαν προσπάθειάν του

το τερατώδες ρεκόρ των 64 μέτρων και δέν αποκλείεται έν τώ μεταξύ να καταλάβη τά σκήπτρα και επιστήμως. Δεύτερος, πάντως, έρχεται ο Άμερικανός Γκόνττιερ, που έριξε το 1953 59μ 28. Ακολουθούν: ο Ούγγρος Σέτζενγκυ με έφτειν ήν βολήν 58μ 60, ο Άμερικανός Έλλις με 58μ 28, που επέτυχε πρό διετίας, ο συμπατριώτης του Όερτερ με έφτεινόν ρεκόρ 58μ12, ο επίσης Άμερικανός Μπάμπα με έφτεινή και αυτός βολήν 57,96, ο συμπατριώτης του Ίνς με 57,93 από το 1953, ο Ιταλός Κονσολίνι με 56μ 98, ο Ρώσος Γκριμάλκα με 56,94, από πέρυσι, ο Τσεχοσλοβάκος Μέρτα με 56μ 69 από το 1955, ο Ρώσος Τρουσένιερ με 56μ 60 από πέρυσι, ο Ρώσος επίσης Μπαλτούσνικας με 56μ. 58 από πέρυσι, ο Άμερικανός Ό Μπράϊαν με 56μ 46 από το. 1956, ο Άμερικανός Ήνγκαν με 56μ 36 από πέρυσι, ο Τσεχοσλοβάκος Τσίχακ με 56μ 34, που επέτυχε έφέτος, ο Νοτιοαφρικανός Ντυπλεσις με έφτεινήν επίδοσιν 56 μ. 33, ο Άμερικανός Σάλβεστρ με έφτεινόν επίσης ρεκόρ 56 μ. 08, και ο Έλλην Κουνάδης με 56,06. Οι ειδικοί προβλέπουν ότι ο Όερτερ, που είναι μόνον 25 ετών, θά ξεπεράση πρώτος τά 60μ. ο δε Κουνάδης, που είναι ακόμη νεώτερος, θά φθάση τουλάχιστον τά 58 μέτρα. Άς έλπίσωμεν, λοιπόν, ότι θά τόν δούμε στις τρεις πρώτες θέσεις του τιμητικού πίνακος των παγκοσμίων πρωταθλητών.

Η επιτυχία είναι το παιδί της ακριβείας και της τάξεως.

Ο Κομπέλ έλεγε: «Οφείλω τας στρατιωτικές μου προαγωγάς εις το ότι ήμουν πάντοτε έτοιμος. Κανείς άνθρωπος ή πράγμα δέν αναγκάσθηκε να με περιμένη ούτε λεπτό. Εάν έπρεπε να είμαι σκοπός εις τας 10 ήμουν έτοιμος εις τας 9».

ΑΛΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ν. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

Περιμένοντας τόν υπάλληλο του τμήματος αίμοδοσίας να τακτοποιήση τά χαρτιά μου και να πάρω 300 γρ. αίμα για τόν άπορο άσθενή Λ.Β. που έπρεπε να χειρουργηθή κατεπειγόντως, είδα να κάθεται πλάϊ μου, ένας συμπαθητικός νέος ως 25 ετών. Όπως γίνεται συνήθως στις αίθουσες άναμονής και ίδίως των Νοσοκομείων, που εύκολα αρχίζει κανείς συζήτησι με τόν πλαινό του, πριν περάσουν 10 λεπτά είχα πιάσει κι άλλας γνωριμίας με τόν νεοφερμένο γείτονά μου—και μέσα σε λίγη ώρα έμαθα την αίτία της εκεί παρουσίας του.

Πριν δύο χρόνια είχε άρρωσθήσει βαρεία και χρειάστηκε να του γίνη μετάγγισις.

Κάποιος αίμοδότης προσέφερε όσο αίμα χρειάστηκε και ο νέος σώθηκε από βέβαιο θάνατο. Όταν έγινε καλά, ζήτησε να μάθη τόν όνομα του άγνωστου σωτήρος του, αλλά του είπαν πως προτιμούσε να μη γίνη γνωστή ή ταυτότητις του.

Λυπήθηκε πάρα πολύ, γιατί έτσι, δέν του έδιδετο ή ευκαιρία να εκφράση τις ευχαριστίες του, αλλά σκέφθηκε έναν άλλον και ίσως πολύ καλλίτερον τρόπο ακόμη, για να εκφράση την ευγνωμοσύνη του. Από τότε πηγαίνει 1—2 φορές τόν χρόνο και προσφέρει αίμα, για να σώση κάποιον άγνωστο συνάνθρωπό του. «Έτσι, τελειώνει, ο νέος, βρήκα ένα τρόπο να πω «ευχαριστώ» σε κείνον, που δέν γνώρισα ποτέ, μα που κά-

ποτε χωρίς να με ξέρη με έσωσε με την προσφορά του.

Νά ένα παράδειγμα, που θ' άπρεπε να μιμηθούμε όσοι είμαστε σε θέση να δώσωμε λίγο αίμα.

Άσθενείς, που έχουν ανάγκη σοβαρών χειρουργικών επεμβάσεων, περιμένουν καμιά φορά μέρες στα Νοσοκομεία μέχρις ότου έξευρεθί τó αίμα, που τούς είναι άπαραίτητο.

Δέν ήξερε τόν ευεργέτη.

Άλλοτε στις άμεσες ανάγκες πωλούν και τά στοιχειώδη υπάρχοντά τους για να τó αποκτήσουν. Και είναι τόσο άδικες αυτές οι θυσιές, όταν σκεφθί κανείς ότι υπάρχουν τόσοι, που θά μπορούσαν να προσφέρουν αίμα χωρίς αυτό τίποτε να τούς στοιχίση και χωρίς καθόλου να τούς ζημιώσει στην υγεία τους.

Η άληθινή αυτή ιστορία λέει πολλά. Δέν χρειάζονται υποδείξεις για την εκπλήρωσι ενός τόσο ανθρωπιστικού χρέους αγάπης προς τόν συνάνθρωπο και την εκδήλωσι έμπράκτου άλληλεγγύης.

Υγιεινές τροφές

ΚΑΣΤΑΝΑ

Τά Κάστανα, όπως και όλοι οι ξηροί καρποί, κατηγορούνται ως δύσπεπτα, ότι φέρουν ξυνίλες και βάρος στο στομάχι. Ο λόγος είναι πρώτον ότι τά κατεβάζουμε άμάσητα και δεύτερον, διότι πρέπει να τρώγονται ως τροφή και όχι ως επιδόρπιο.

Με ένα πιάτο ώμη σαλάτα και έπειτα κάστανα εφοδιάζετε τόν οργανισμό σας με έπαρκή και πρώτης ποιότητας συστατικά. Άν όμως προηγηθί ένα πιάτο με κρέας, πως να υπάρξη χώρος και δύναμι στο στομάχι σας και για τά κάστανα.

«Τό κάστανο θέλει κρασί και τό καρύδι μέλι» λέει τό λαϊκό τραγούδι. Η νέα όμως διαιτητική αντίλεγει «τό κάστανο θέλει και καρύδι και μέλι». Γιαυτό συνιστούμε τό έξής φαγητό-γλύκισμα: Βρασμένα, ψιλοκομμένα κάστανα περιχυμένα με μέλι και πασπαλισμένα με κοπανισμένα καρύδια και άμύγδαλα. Καμιά πάστα ζαχαροπλαστείου δέν μπορεί να συγκριθή σε θρεπτικότητα και άγνότητα υλικών προς τό προχειρο αυτό όσο και νόστιμο γλύκισμα.

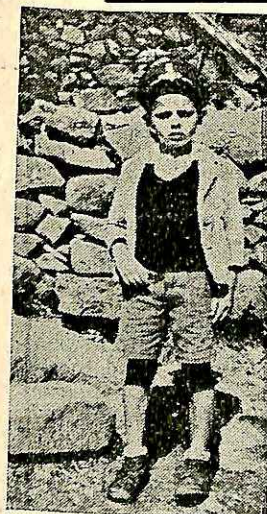
(Από τό βιβλίο «Τροφή και Ζωή» της Ίατρού Άν. Κατσίγρα)

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ο Έρυθροσταυρίτης μαθητής του 5ου Δημοτικού Σχολείου Δράμας και τρόφιμος του Έθνικού Οικοτροφείου, Γρηγόριος Ξανθίδης, κατά την διάρκεια ποδοσφαιρικού αγώνος εύρεν έγκαταλελειμμένην εις τας κερκίδας του γηπέδου μίαν σάκκαν περιέχουσαν 2 φωτογραφικάς μηχανάς, ένα ραδιόφωνο και χρήματα, την οποίαν και παρέδωκε εις την άστυνομίαν, ίνα δοθί εις τόν κάτοχόν της.

Ο Έρυθροσταυρίτης μαθητής του Δημοτικού Σχολείου Κάμπου Φωκίδος, Γεώργιος Νικόπουλος, άνευρών πορτοφόλιον περιέχον 108 δραχ. και 1 δολάριον, έφερεν τούτο εις τό σχολείον, ίνα παραδοθί εις τόν κάτοχόν του.

Γεώργιος Δ. Νικόπουλος Δ. Σχ. Κάμπου Φωκίδος

Γρηγόριος Ξανθίδης 5ου Δημ. Σχολ. Δράμας

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Μεγ. Χωρίου Ρόδου έμβολιάζουν δένδρα.

Juniors of Elem. School Meg. Chorio Rhodes grafting trees.

PANTAP ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΟΧΑΙΑΝ

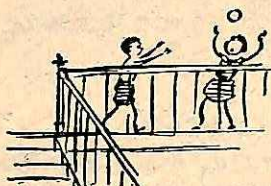
(Συνέχεια από σελ. 18)

Τά τμήματα με τους διαφόρους μετρητάς και της τροφοδοσίας του ρεύματος μπορούν να εγκατασταθούν έντός ενός ειδικού όχηματος.

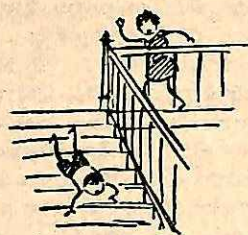
Η συμπλήρωσις της όλης συσκευής με την φωτογραφικήν εξάρτησιν άποβλέπει (εις την περίπτωσιν του Ραντάρ της τροχαίας) εις την έξοικονόμησιν προσωπικού άστυνομικών της τροχαίας κινήσεως.

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑΣ

ΜΑΚΡΙΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΣΚΑΛΕΣ

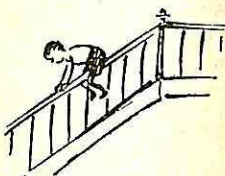
Μήν παίζετε, παιδάκια μου, ποτέ κοντά στη σκάλα. Γιατί εκεί πού παίζετε, ως πούμε με μιά μπάλα, μπορεί νά τύχη μιά σταλιά πιό πέρα νά πατήσετε και στά καλά καθούμενα... τις σκάλες νά μετρήσετε.

Μά και τὸ καγκελλόσκαλο ποτέ μὴν καρβαλάτε και ἀπὸ πάνω ἀφήνεσθε ὡς κάτω νά κυλάτε. Καί οὔτε μὲ τοὺς φίλους σας ποτέ μὴν παραβγαίνετε και μὲ τρεχάλα τὰ σκαλιά τ' ἀνεβοκατεβαίνετε.

Ποτέ. Χωνέψτε το: Ἄλλοῦ παιχνίδια και τρεχάλες, γιατί δὲν ἀστεϊεύονται, παιδάκια μου, οἱ σκάλες.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

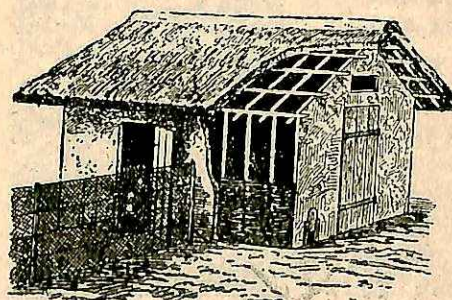
ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

—Τὸ εἶδες τὸ καινούργιο μας κοτέτσι; Ἐρώτησε τὸ φίλο του ὁ Δημητρός.

—Ὁχι ἀπαντᾷ ὁ Ξενοφῶν.

Οἱ δύο μικροὶ ἦσαν φίλοι ἀχώριστοι. Ἐπῆγαιναν μαζί στὸ σχολεῖο και μαζί ἐπέστρεφαν. Καί τὰ δύο σπιτικά των εἶχαν κότες. Μά ἡ μητέρα τοῦ Δημητρου πάντα ἐπαιρνε λιγώτερα αὐγά ἀπὸ τὴ γειτόνισσά της, τὴ μητέρα τοῦ Ξενοφῶντος. Ὅταν τάλεγαν οἱ δύο γειτόνισσες ἀπὸ τὴ μάντρα, ὁ καὺμός της κυρᾶς Πιπίνας, τῆς μητέρας τοῦ Δημητρου, ἦταν αὐτός. Γιά ποῖο λόγο νά μὴν παίρνη ἀρκετὰ αὐγά ἀπὸ τις κότες της; Τί νά συμβαίνει; Καλὰ τις τάγιζε και καλὰ τῆς πότιζε, ὅπως ἡ γειτόνισσά της. Ποιὰ ἡ αἰτία; Δὲν μποροῦσε νά καταλάβῃ.

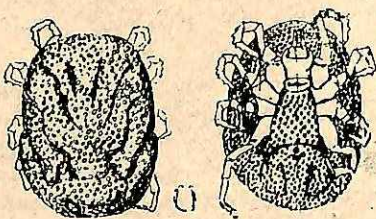
Μιά μέρα πέρασε ὁ Γεωπόνος ἀπὸ

Κοτέτσι τῶν ἀγροτικῶν χωρίων.

τὸ χωριὸ και ἡ κυρὰ Πιπίνα, σκέφθηκε πῶς ὁ Γεωπόνος κάτι θάξερε και τὸλμήσε νά τὸν προσκαλέσῃ στὸ σπίτι της. Ὁ Γεωπόνος μὲ χαρὰ και εὐγένεια δέχτηκε τὴν πρόσκλησι τῆς κυρᾶς Πιπίνας μὰ προτοῦ μπῆ στὸ σπίτι, ἔκρινε καλόν, νά ρίξῃ μιά ματιά στὸ κοτέτσι. Ἦταν ἓνα παλαιὸ κατασκευάσμα μὲ πλίνθους, ἀσοβάτιστο και γεμάτο ἀράχνες. Ὁ Γεωπόνος διεπίστωσε ὅτι τὸ κοτέτσι τῆς κυρᾶς Πιπίνας ἦταν γεμάτο τσιμπούρια, χιλιάδες και μυριάδες.

Θά γκρεμίσῃς ὅλο τὸ κοτέτσι εἶπε

Κρότνες, κοινὸς τσιμπούρια, μεταδίδουν σοβαρότατες ἀσθένειες εἰς τὰ πουλερικά και ἀναπτύσσονται ἐκεῖ ὅπου δὲν τηροῦνται οἱ ὅροι τῆς ὑγιεινῆς.

τότε στὴν κυρὰ Πιπίνα ὁ γεωπόνος θά πάρῃς ξερόκλαδα πολλὰ και θά ἀνάψῃς μέσα φωτιά. Θά σοῦ δώσω κατόπιν φάρμακο νά ρίξῃς μέσα στὸ γκρεμισμένο κοτέτσι γιά νά μὴ φύγουν ὅσα τσιμπούρια δὲν καοῦν και θά χτίσῃς ἄλλο στὴν ἀπέναντι μεριά τῆς μάντρας, γιατί κάθε βράδυ τὰ τσιμπούρια βγαίνουν ἀπὸ τις τρύπες και πλησιάζουν τις κότες. Κολλοῦν στὸ δέρμα κάθε κότας και βυζαίνουν τὸ αἷμα της ὡς τὸ πρῶτ. Κατόπιν πάλιν φεύγουν και κρύβονται. Οἱ κότες πῶς θέλεις νά γενοῦν αὐγά, ὅταν εἶναι ἀναιμικές;

Αὐτὸ ἔγινε. Ἡ κυρὰ Πιπίνα ἔφτια-

σε τὸ καινούργιο κοτέτσι της. Τὸ σοβάτισε, τῶστρωσε μὲ τσιμέντο, ἐτοποθέτησε ξύλα γιά νά κοιμῶνται οἱ κότες, ἀγόρασε ποτίστρες και ταγίστρες. Εἶχε τὸ ζῆλο νά δῇ οἱ κότες της νά γενοῦν πολλὰ αὐγά. Ἀλλὰ ἔκαμε και κάτι ἄλλο μὲ τὴν ὑπόδειξι τοῦ Γεωπόνου. Ἐβράσε θειάφι μέσα στὸ νερό. Μιστὴ ὁκτὸς 5 ὁκάδες και ἄμα κρύωσε, βούτηξε μιά μιά τῆς κότες της ὡς τὸ λαιμό. Εἶναι ἀλήθεια πῶς κιτρίνισαν τὰ φτερά τους μὰ αὐτὸ δὲν εἶχε καμμιά σημασία. Ψόφησαν ὅλες οἱ ψεῖρες και τὰ τσιμπούρια, πού εἶχαν τὰ κορμιά τους.

Δὲν εἶχαν περάσει οὔτε δύο μῆνες και τὸ θαῦμα εἶχε γίνῃ. Κοκκίνισαν τὰ λειριὰ τῶν κοτῶν, ζώηρεψαν και τὸ σπυδαῖο, τὰ τσιμπούρια εἶχαν ἐξαφανισθῇ. Δὲν πρόφθανε νά παίρνη αὐγά. Ἐφτασε νά παίρνη ὡς 40 ἀπὸ τις κότες της. Δηλαδή μέσα σὲ δύο μῆνες εἶχε ξεχρεώσει τὸ κοτέτσι, πού ἔφτιασε.

ΕΕΕΝ Γυμνασίου Ἀγιάς ἀναδασώνουν τὴν περιοχήν.

Juniors of High School Agya working for the reafforestation of the district.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ σχολ. ἔτους 1959-60 ἀπευθύνει πρὸς τοὺς φίλους κ.κ. Ἐκπαιδευτικοὺς και τοὺς νεαροὺς Ἐρυθροσταυρίτας ἐγκάρδιον χαίρετισμόν και ἐπωφελεῖται τῆς εὐκαιρίας νά δηλώσῃ και πάλιν ὅτι εὐχαρίστως θά ἐρχεται, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων του, ἀρωγὸς πρὸς αὐτοὺς εἰς τρόπον ὥστε ἡ μέχρι σήμερον γόνιμος συνεργασία νά καθίσταται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος πλέον ἀποδοτικὴ.

Ἡ δημοσιευομένη εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ τεύχους τούτου ἐγκύκλιος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος ἐκφράζεται τόσο ἐννεμενῶς διὰ τὴν λαμπρὰν δρᾶσιν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν και τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν κατὰ τὸ παρελθόν σχολ. ἔτος, ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἀναγνώρισιν τοῦ ἔργου των, διὰ τὴν ὁποίαν εὐλόγως οὗτοι δικαιοῦνται νά σεμνύνωνται.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος συγκαίρει θερμῶς τοὺς κ.κ. Ἐκπαιδευτικοὺς διὰ τὴν τοιαύτην ἀναγνώρισιν τῆς Ἐθνικῆς ταύτης ὑπηρεσίας των και πιστεύει ὅτι ἡ μετ' αὐτῶν συνεργασία του κατὰ τὸ ἀρχόμενον σχολ. ἔτος θά σημειώσῃ λαμπρότερα ἀποτελέσματα.

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τὴν 15ην Ὀκτωβρίου εἰς τὰς πόλεις, και τὴν 18ην τοῦ ἴδιου μηνὸς εἰς τὴν ὑπαίθρου θά διενεργηθῇ ὁ ἔτησιος Πανελληνίος Ἐρανος ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ φίλοι ἐκπαιδευτικοὶ και οἱ νεοί Ἐρυθροσταυρίται, ὅπως πάντοτε και ἐφέτος, θά συμπτᾶσιν μὲ προθυμίαν και στοργὴν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του.

Ἡ διδομένη συνδρομὴ ἀπὸ τὸ περίσσευμα τοῦ πλουσίου και τὸ ὑστέρημα τοῦ πτωχοῦ βοηθεῖ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ πόνου και τῆς δυστυχίας.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Α'. ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Μὲ πολλὴν ἱκανοποίησιν διεπιστάσαμεν ὅτι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐρυθροσταυριτῶν, οἱ ὅποιοι παρακολουθοῦν μαθήματα Α'. βοηθειῶν.

Πόσον χρήσιμον και ἐπαινετὸν εἶναι τοῦτο γίνεταί ἀμέσως αἰσθητὸν εἰς ὅλους, ὅταν βλέπωμεν κάθε ἡμέραν τὸν μεγάλον ἀριθμὸν τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, εἰς τὰς ὁποίας χρειάζεται ἡ παροχὴ Α'. Βοηθειῶν.

Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι και ἐφέτος μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἱατρῶν, τῶν Ἐκπαιδευτικῶν και τῶν διπλωματούχων Ἀδελφῶν θά ὀργανωθοῦν σειραὶ μαθημάτων παροχῆς Α'. Βοηθειῶν ὥστε νά καταστοῦν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα Ἐρυθροσταυρίται ἱκανοὶ νά παράσχουν Α'. Βοηθείας εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος μὲ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Πρακτικοῦ Ὁδηγοῦ Α' Βοηθειῶν παρέχει χρησιμώτατον βοήθημα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1. Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Σαλαμίνας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Γεωργίου Ροβολιarioῦ 4 δέματα μὲ παιχνίδια.

2. Τὸ Ἀναμορφωτικὸν Σχολεῖον Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Γεωργίου Ροβολιarioῦ 1 δέμα μὲ γραφικὴν ὕλην.

3. Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ἀσπροπύργου

Προσφυγόπαιδες τῆς Ἀλγερίας εἰς τὴν Τυνησίαν.
Algerian refugee children in Tynisia.

Ἀττικῆς διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Μεσοβουνίου Θεσπρωτίας 2 χαρτοκιβώτια μὲ σχολικὰ εἶδη.

4. Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Βασ. Κρεατσούλη Γλυφᾶδος διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Λεγόρου Ἀμυνταίου 5 δέματα μὲ σχολ. εἶδη.

5. Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Χαλανδρίου διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Μηλιάς Ἀρτῆς 1 δέμα, διὰ τὰ Δημ. Σχολεῖα Καταρράκτου, Χρυσοπηγῆς και Λειβαδίου Ἀρτῆς ἀνά 2 δέματα μὲ σχολικὰ εἶδη.

6. Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς δι' ἐνδεῖς μαθητὰς ἐπαρχιακοῦ σχολείου 12 χαρτοκιβώτια μὲ ἱματισμόν, 2 χαρτοκιβώτια μὲ εἶδη ὑπόδησως, 1 χαρτοκιβώτιον μὲ φάρμακα, 10 λευκοσιδηρά φαρμακεία και 79 τεμάχια γραφικῆς ὕλης.

7. Τὸ 30ον Δημ. Σχολεῖον Β'. περιφ. Ἀθηνῶν διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἐλαίας Φιλιατῶν 11 σάκκους μὲ ἱματισμόν, σχολ. εἶδη και παιχνίδια και διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγίου Ἀνδρέου Λακωνίας 69 Βιβλία.

ΕΚΚΛΗΣΙΕ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΛΓΕΡΙΝΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΑΙΔΩΝ

Ὑπευθυμίζομεν τὴν ἐκκλήσιν τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν πρὸς τοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς Νεότητος ὅλου τοῦ κόσμου διὰ τὴν συλλογὴν χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς ἀγορὰν γάλακτος διὰ τὰς 40.000 προσφυγόπαιδων τῆς Ἀλγερίας, πού κατέφυγον εἰς τὴν Τυνησίαν και τὸ Μαρόκον και ζοῦν ὑπὸ δυσμενεστάτας συνθήκας.

Οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν ἐγνώρισαν τὴν συνδρομὴν τῶν ξένων Ἐρυθρῶν Σταυρῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν παρομοίων προβλημάτων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πιστεύομεν ὅτι οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων των, θά ἀνταποκριθοῦν εἰς τὴν ἐκκλήσιν ταύτην διὰ τῆς συλλογῆς μικροῦ χρηματικοῦ ποσοῦ.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ Ἕλληνες Ἐκπαιδευτικοὶ, ἰδίᾳ τῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς και περιχώρων, θά ἐπιδείξουν τὸ εὐγενὲς ἐνδιαφέρον των διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκκλήσεως ταύτης ὥστε, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος, νά πραγματοποιηθῇ ἡ συμβολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν παιδιῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Λουξεμβούργου συγκεντρώνουν χρήματα πρὸς ἀγορὰν γάλακτος διὰ τοὺς προσφυγόπαιδας τοῦ Ἀλγερίου. Juniors of Luxembourg offering money to buy milk for the Algerian refugee children.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

«28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ»

Σήμερα μέρα της χαράς ή 'Ελλάδα στεφανώνει
με μύρια στέφανα μυρτιάς
από τους κήπους της καρδιάς
'Εκείνους που την δόξασαν κι όλο τους
καμαρώνει

Μόλις απάντησε ή 'Ελλάς τὸ τιμημένο ΟΧΙ
άρχισε ὁ πόλεμος μεμιάς
στά ὄρη τῆς 'Αρβανιτιάς
κι οἱ στρατιῶτες μας χτυποῦν τοὺς ξένου
μέ τῇ λόγχῃ.

Μέσ' τὴν φοβέρα, τῇ φωτιά, μέσ' τῇ βοῇ
τὴν τόση
στέκει ἀτρόμητη ή 'Ελλάς,
ξέρει τὴν πίκρα τῆς σκλαβιάς
καὶ στὰ λαγκάδια στὰ βουνά, ἀντιλαλεῖ
τὸ ΟΧΙ
Μ' ὀρμή, μ' ἀνδρεία, με καρδιά, καρδιά
γεμάτῃ νειότη
γιά τὴν πατρίδα τῇ γλυκεῖα
γιά νὰ σωθῇ ἀπ' τῇ σκλαβιά
γυναῖκες, γέροι τρέξανε μέσ' τὴν γραμμὴ
τὴν πρώτη

Τῆς νύκτας τὸ ξημέρωμα τὴν ἄλλη μέρα
ἀπλώθη

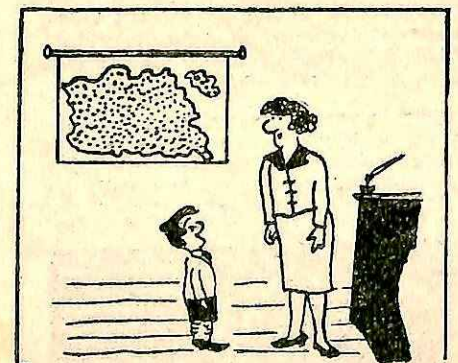
ἦταν ἡμέρα τῆς χαρᾶς
ποὺ ἐδοξάστηκ' ή 'Ελλάς
κι ή δόξα ή περίτρανη μ' ἄλλες πολλὲς
ἐνώθη

ΟΛΓΑ Ι. ΝΤΙΡΛΗ
Νίκαια Πειραιῶς

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Τὸν 'Οκτώβριον τοῦ 1940 ή 'Ελλάς
ἐξῆσε τὰ ἡρώικα ἔτη τοῦ Παλαιολόγου
εἰς τὴν Βασιλίδα, τοῦ Γερμανοῦ εἰς τὴν
'Αγίαν Λαύραν, τοῦ Λεωνίδα εἰς τὰς Θερ-
μοπύλας καὶ τόσας ἄλλας ἡρωϊκὰς στι-
γμάς, αἱ ὁποῖαι θὰ μείνουν βαθεῖα χαρα-
γμέναι εἰς τὸ μυαλό μας, ὅσα χρόνια καὶ
ἀν περάσουν.

Ὅπως ἄλλοτε, ἔτσι καὶ τὸ 1940 οἱ 'Ελ-
ληνες ἀντιστάθησαν με μιά κραυγὴ στὰ
χείλη «ΟΧΙ», ὅταν οἱ ἐχθροὶ θέλησαν νὰ

Τώρα, ποὺ ἀρχισες νὰ ρχεσαι σχο-
λεῖο Γιαννάκη τί θὰ ἤθελες νὰ κάνης;
Πάω στὸ σπίτι μου!...

ΔΗΜ. Γ. ΡΟΪΝΙΩΤΗΣ
Α' Γυμν. 'Αρρ. Τριπόλεως

πατήσουν τὸ ἅγιο καὶ ἱερὸ χῶμα τῆς
'Ελλάδος καὶ με τὴν βοήθειαν τῆς Θεο-
μήτορος, προστάτιδος πάντοτε τοῦ Δι-
καίου ὁ ἐνδοξὸς ἑλληνικὸς στρατὸς ἔτρεψε
τούτους εἰς ἀτακτον φυγὴν.

Ὁλος ὁ κόσμος ἐκστατικὸς καὶ με πα-
ραληρήματα χαρᾶς ἤκουε τὰς νίκας τῶν
'Ελλήνων τοῦ 1940 καὶ ὄλων τὰ χεῖλη
μετὰ σεβασμοῦ καὶ θαυμασμοῦ ἐπρόφεραν
τὸ ὄνομα 'Ελλάς.

ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
'Ε' Γυμν. Θηλ. 'Αθηνῶν

Η ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ὁμοιάζουν με τὸν
ἄσωντον υἱόν. Σπαταλοῦν τὰ χρήματα.
'Αλλοὶ εἶναι φιλάργυροι, ποὺ προτιμοῦν
νὰ πεθάνῃ ή οἰκογένειά τους, παρὰ νὰ
χαλάσουν τὰ χρήματά τους.

'Η οἰκονομία εἶναι μία ἀπὸ τῆς μεγα-
λύτερες ἀρετῆς τοῦ κόσμου.

Οἰκονόμοι ἦσαν ὅλοι οἱ 'Εθνικοὶ εὐε-
ργέτες τοῦ 'Εθνους. 'Η οἰκονομία ὡδεῖ
εἰς τὴν ἀποταμίευσιν. Τὴν ἀποταμίευσιν
εὐλόγησε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς, ὅπως
ἀκούομεν εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ταλάν-
των. Εἶναι λοιπὸν χριστιανικὴ καὶ ἐθνικὴ
πράξις ή ἀποταμίευσίς. Με τὴν ἀποταμί-
ευσιν δὲ προκύπτουν πολλὰ ὠφέλεια, ἄ-
τομικα, κοινωνικὰ καὶ 'Εθνικὰ. Π.χ.

Εἷνα παιδί μπορεῖ νὰ σπουδάσῃ καὶ ἕνα
κορίτσι νὰ κάνῃ τὴν προίκα του. 'Η
οἰκονομία καὶ ή ἀποταμίευσίς μᾶς προ-
φυλάσσουν ἀπὸ κακὰς πράξεις. Κάθε ἄν-
θρωπος με τὴν ἀποταμίευσιν ἔχει στή-
ριγμα στὴ ζωὴ του καὶ μπορεῖ νὰ κάμῃ
καλὸ εἰς τὸν πλησίον του. Τὸ κράτος
με τὰς καταθέσεις μπορεῖ νὰ κάμῃ πολλὰ
κοινωφελῆ καὶ παραγωγικὰ ἔργα. 'Ετσι
αὐξάνουν τὰ χρήματα, καλυτερεύει ή
ζωὴ ὄλων καὶ ὠφελεῖται γενικὰ ή Πατρίδα
μας.

Μία παροιμία λέγει:

«Φασοῦλι τὸ φασοῦλι γεμίζει τὸ
σακκοῦλι».

'Ας συνηθίσωμε λοιπὸν ἀπὸ τώρα νὰ
οἰκονομοῦμε τὰ χρήματά μας χωρὶς νὰ
εἴμεθα φιλάργυροι.

ΚΩΝ/ΝΟΣ Α. ΔΑΛΑΓΓΕΛΗΣ
Πέτρα Ζαγορίου

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

- 1) -
- 2) - -
- 3) - - -
- 4) - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -
- 7) - - - - -
- 8) - - - - -
- 9) - - - - -
- 10) - - - - -
- 11) - - - - -
- 12) - - - - -
- 13) -

- 1) φωνῆν
- 2) πρόφωνα, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὁ
Παθητικὸς Μέλλων καὶ 'Αόριστος Α'
- 3) Δεύτερον πρόσωπον προστατικῆς τοῦ
ρ. 8ῶμι
- 4) 'Ετσι λέγεται ή λέξις, ή ὁποία σημαίνει

ὅτι τὸ ὑποκείμενον ἐνεργεῖ ή πᾶσχει κατὰ
τι ή εὐρίσκεται εἰς μίαν κατάστασιν.

5) Ὀριστικὴ ή ἐπαναληπτικὴ 'Αντωνυ-
μία

6) 'Ελληνικὴ νῆσος

7) Τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς 'Ελλάδος

8) Ὄρος τῆς Θεσσαλίας

9) 'Ετσι λέγονται τὰ σύνορα

10) Κύριον στοιχεῖον τῆς φύσεως

11) Βαρύτονον ρῆμα

12) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία

13) Σύμφωνον

'Εὰν βρῆτε τὴν σωστὴν ὀνομασίαν
τῶν λέξεων θὰ σχηματίσετε με τὰ ἀρχι-
κά των ψηφία τὰ δύο ἀρχικὰ γράμματα
τοῦ ὀνόματος καὶ ὁλόκληρον τὸ ἐπώνυμον
ἐνὸς μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Ε.Ε.Σ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΕΛΕΜΕΝΙΔΗΣ
Μαθ. Γυμν. 'Ελευθερουπόλεως

ΣΚΑΛΑ

- 1) -
- 2) - -
- 3) - - -
- 4) - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -
- 7) - - - - -
- 8) - - - - -

- 1) Σύμφωνον
- 2) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία
- 3) Ρῆμα
- 4) Ἑρπετὸν
- 5) Νῆσος τῶν Κυκλάδων
- 6) Εὐκτικὴ τοῦ ὀρῶ (ἀόρ. β')
- 7) μυθικὸς ἦρως
- 8) μικρὰ πόλεις τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας

Με τὰ ἀρχικὰ τῶν ἀνω λέξεων σχη-
ματίζετε ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐπισημοτέρους
κριτὰς τῆς παλαιᾶς Διαθήκης

ΚΥΡ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ
Μαθ. Γυμνασίου 'Ελευθερουπόλεως

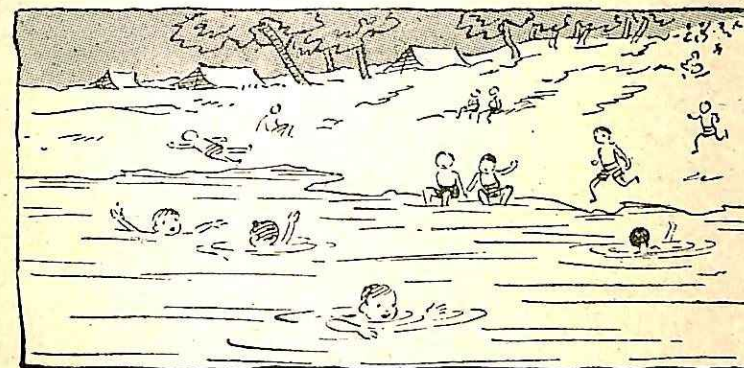

Καθη: - Κλινε μου τοτό,
τὸ ρῆμα δύο.
Τοτό: - (ἀμυρμένως) - δύο,
τρία, τέσσερα.....

Κ. Ι. ΠΑΓΓΙΔΗΣ
Γυμν. Σερβίων, Κοζάνης

Τώρα Σχολεῖο

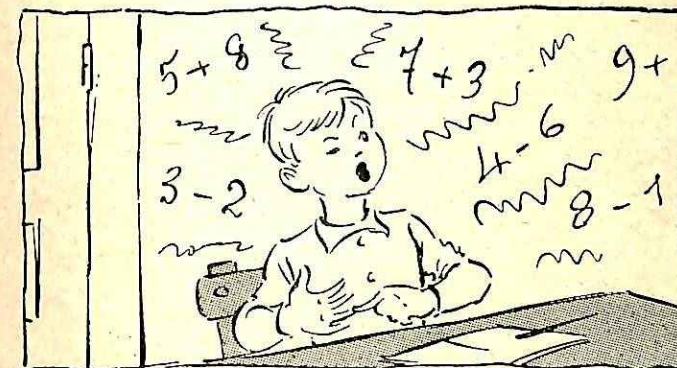
Στίχοι, Σκίτσα ΑΝΤ. Χ.

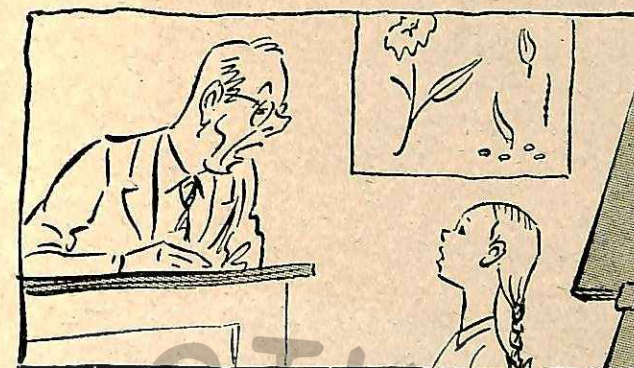
Πᾶνε τὰ πεῦκα, ή ἀμμουδιά,
τὰ μπάνια τὰ ὠραῖα,
πάει κ' ή κατασκήνωσι
κ' ή ὁμορφὴ παρέα.

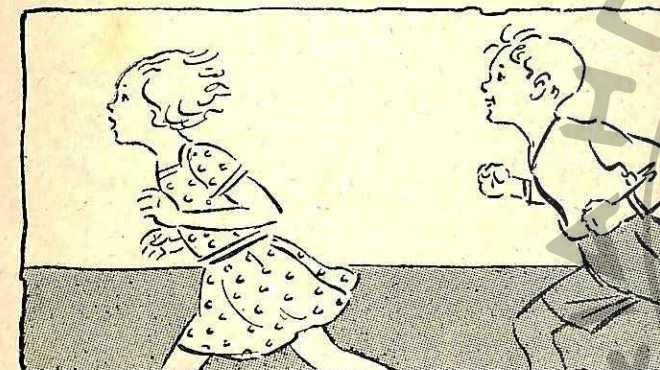
Μᾶς ἦρθε τὸ φθινόπωρο, ἀνοίξαν τὰ σχολεῖα,
καὶ οἱ μικρὲς καὶ οἱ μικροὶ
γίνανε τώρα σοβαροὶ
καὶ πᾶνε με τῇ σάκκα τους γεμάτῃ με βιβλία.

'Ο Περικλάκης μελετᾶ κι ἀφοῦ βραδιάσῃ ἀκόμη,
κι ἂν δὲν τὰ μάθῃ ὅλα καλὰ δὲ θὰ τὸν δῆς νὰ παίξῃ.
'Αλλὰ στὴν Ἀριθμητικὴ ἔχει, ποὺ λές, τὴ γνώμη,
πὼς πέντε κ' ἕνα κάνει ὀκτώ, κ' ἑπτὰ πλὴν τρία ἔξῃ!...

Καὶ στὴ Γεωγραφία, ἂν πῆς, ή Φούλα εἶναι ξεφτέρη!
'Όλα τὰ λείπει πάντοτε, μὰ λίγο τσάτρα-πάτρα.
Κ' ἔτσι στὸ μάθημα προχθές, ποῦλεγε πὼς τὸ ξέρει,
εἶπε τὰ Τρίκαλα νησι καὶ ποταμὸ τὴν Πάτρα!...

Νά... στὴ μελέτῃ πέσανε καὶ τοῦτοι, σὲ καλὸ τους.
'Όλες τῆς ὥρες παίζουνε. Τὸ πῆραν μεροδοῦλι.
Γι' αὐτὸ μεθαῦριο θάχουνε κ' οἱ δυὸ στὸν ἐλεγχό τους
... ἐννέα στὸ κυνηγητὸ καὶ δέκα στὸ κρυφτοῦλι!

'Α, σ' ὅλα μέτρο χρειάζεται, ἀγαπητὰ παιδάκια.
Οὔτε μελέτῃ διαρκῶς, οὔτε καὶ παιχνιδάκια.
Κι ἅμα προσέχετε πολὺ
ὅταν ὁ δάσκαλος μιλῇ,

ὅλα μέσ' στὸ μυαλάκι σας βαθιὰ-βαδιὰ θὰ μπαίνουνε,
καὶ με μελέτῃ λιγοστή γιὰ πάντα θὰ σᾶς μένουνε.

(28^H OKTQBPIQY)

ΜΟΥΣΙΚΗ
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

"Ε-να ὅ-χι στὸν ἔχ-δρό σου ὅ-πως ἔ-κα-νες καὶ πᾶν-
 τα θρον-το-φώ-νη-σες Ἐλ-λά-δα, καὶ στὸ δρυ-λι-κὸ σα-ράν-τα. καὶ τὸ
 πῆ-ρα-νε τὰ νειᾶ-τα τῆς Πα-τρί-δος τὸ λου-λού-δι καὶ τὸ ἔ-κα-ναν μέ-
 πι-στί ἔ-γερ-τή-ρι-ο τρα-γού-δι
 Στὶς κορ-φές ψη-λὰ τῆς πίνδου σὰν δε-ριὰ ἔ-χουν ἄ-νέ-δει κι' ἄν-τὸς λεί-που.
 νε τὰ ὅ-πλα ἢ καρ-διά τὸς πε-ρισ-σεύ-ει, Πο-λε-μοῦν σὴν Τρεμπε-σί-
 να τὰ παι-διά σου ἄν-τρεϊω-μέ-να κι' ἄ-να-σταίνου-νε καὶ πᾶ-λι τὸ πα-
 λὸ εἰ-κο-σι-έ-να. "Ο-χι πᾶν-τα ἢ Ἐλ-λά-δα στὸν ἔχ-δρό θρον-
 το-φώ-νεϊ κι' ἄ-πὸ τῆ σκλαβιά σὴ μά-χη προ-τί-μα-ει τῇ θα-νῇ.